

ทำวสูงุ่ชวนวนางงัอมเล่นผาเฮ้า

◎	ทำวสูงุ่เมี้ยนคลาที่ มนตรีเขาควางคอน ดีแกทายหินหน้า ผู้ท่เหง้าคะนิงซู้	เมื่อเดิน คนเจ้า ดวงบาง บานแบ่ง ซู้ไกล	๗๑๓
◎	ทุกแห่งซ้อไขจ้อ บาไทคึดสูงุ่ใจ (ภูมิเจ้าเจืองหาญ คึดสูงุ่ผู้คิงค้อม	จาาจี จงง้อม ทิวสวาท ลูกเม็ง	๗๑๔
◎	เดือนสี่เสียงใสสวาท บาก็เต็งคำควร มึงญะยะ บัดนี้ ไปเถิงเจ้าทอลาย น้องอยู่แล้งฮามเข้า	ปงหงาย สั่งคอน แควนแจ้ง) ง้อมม่วน นั้นเนอ ห่างเพา ว่าเนอ	๗๑๕
◎ ฟิงยิน	ฮว่านฮว่านฟ้า ดั่งสนั่น ชวนเฮียมไปเพื่อนเฮา แหนแก่บุญเฮืองสร้อย น้องก็คึดจอดเจ้า	เสียงเนือง ฟุ่นเยอ ผาเฮ้า ^๔ สี่ไส โสมฮาบ แพงซ้าง คั่งทรวง	๗๑๖
◎	โสภานี่ลอนอยู่ ผาอาเจียมแต่ฮา เป็นตั้ง ไปเสียไข้ผอมเหลือง มิงจงไหว้ออนเจ้า	ทังตรอม นั้นตาย ลางเข้า ให้สว่าง ดีตาย ใจแจ้ง จื่อกลอน	๗๑๗
◎ ผ่อตู คอนกั ดักก่อ	พร่างพร่างฟ้าเฟ็ดฟิด เอ็งซูลีเลยเล็กลา ไหไหม่มโนพราว ลมลาวาตไม้ดั่งก้อง	สุรยี่ไส ฟุ่นเยอ ลงห้อง พับแล่น แกวงปลิว	๗๑๘

◎	ทุกซอกห้วยมีแท่น ลิวลิวลาฮีบแสง เมิ่งหนึ่ง เถิงที่นครหลวงชั้น มัวมีด้ายเลียนเหล็ก	ควรรอน เฮวฝ้าย เซียงเคือ พับจอต เลียบเพียง	๗๑๙
◎	คอนก็ขึ้นสอดแล้ว เลยลวดเฮียงคติเดิม ฟิงพอแล้วนางงาม อันว่า ชวนพี่ห้วยหว่างไม้	เนานั่ง ในหอ ตั้งบา เอาไหว้ ชานชอบ ไปเข้า สว่างกระสัน	๗๒๐
◎	ความชอบให้ผู้ผ่าน ดูตั้ง ฮอยว่า บักว่า ยังเคื่องอันฝ้ายเฮา ไททานถ้อยโสมศรี เจ้าตัวสร้อยบาท้าว	นครขวาง กล่าวแล้ว ฮมเฮ้า ต้านผะมาท ส่องญาน หั้นถ้อน	๗๒๑
◎	แต่นั้น อันนี้ เจียมว่า คอนพาดถ้อยฮับพากย์ सानसानเสียงกล่าวนาง เป็นคองแท้บุฮาน น้องท่านเจ้าจำข่า	พลอยสนอง ในห้อง ลาวเก่า ฮีบแสง	๗๒๒
◎	อันว่า ไผ่หอน คิดเง่าง่วนเมามาก สองแพงบุญขอดกัน ไผ่ความต้านสินบา คอนค้อยซ้องประนมเจ้า	มัวใจ กรรมเต้า บุญมาก ว่องวอน	๗๒๓
◎	เมื่อนั้น เมื่อนั้น ง้อมปากต้านฮับพากย์ อรชรยวงกล่าวถาม ฝูงลัวพร้อมอามกาน น้องท่านเจ้าชวนแท้	พลอยหัว เถิงเถ้า นบนาด ชอบไป	๗๒๔
◎	นางก็ มิ่งเถียะ บัดนี้ ชวนลูก ผัดผาดถ้อยแปรสั่ง ไซคำเมืองกล่าวกลอน บุญกอนเจ้าชาชาย ห้วยป่าไม้ไปเข้า	บัวทอง เถิงเถ้า ใช้กล่าว ฮ่มผา ว่าเนอ	๗๒๕

◎	มันจึ่งเฮวด่วนขึ้น
มาดาคิดผ่อเล็ง
เพ็งที่
นงศรีเจ้าจอมนาง
ยังชอบผู้แพงล้าน	ไชข่าว เทพี
เลยต้าน
น้อยแม่ ไปแล้ว
จิ่งชวน นั้นตาย	๗๒๖
◎	เจียมแต่เถ่าประถมเก่า
มวลกันไปลิ่งเตียว
แต่นั้น
บัวทองต้านนางงาม
ดึกอ
ลมเบิกคู้ตั้งข้าม	ลาวกลาง
โดยด้าม
ง้อมม้วน
ช่วงเซียง	๗๒๗
◎	ผ่อดู
ฮังฮ่วมพร้อมเพ็งดอก
อันว่า
(นางก็เฮียงคืดเดิม
นงคราญใช้ชวนเฮียม
น้องอยู่แล้งสามเข้า	ปงบาน ฟุ่นเยอ
ลั่งคอน แควนแจ้ง)
ฮู้ชอบ จริงแล้ว
ห่างเพา ว่าฤ	๗๒๘
◎	อันนั้น
เฮาบ
แม้งหนึ่ง
ประกอบแก้วกระสันอื่น
ขึ้นมาดาค่อยไป
แองคอนไหว่นางคราญ
ขึ้นซี้ม้อานต้อง	เอาปาง อ่อนเฮย
ดอมน้อง
แล้วออก
ลวงคราว	๗๒๙
◎	หลังดู
ทุกชอกห่วยเฮื่องเฮื่อ
สมสมเสียงชะนี
เดินทางเท่านั้นคอง
ขึ้นสู่ไถธรรม์ตัน	ทองหลาง ฟุ่นเยอ
ฮ่ายปาว ปินไม้
คราวเค้ง
ลูกจอม	๗๓๐
◎	แล้วเปล่งถ้อยง้อมลั่ง
เฮ็งโญถนอมชอบเฮียม
ปีปายเจ้าเจืองสุน
ปาวเพื่อนไว้ทุกหน้า	เอาถวาย
ทั้งป่า
ต้านคว่าง
ไปเข้า ชู้คน	๗๓๑
◎	ผ่อเห็น
สุรย์สว่างคล้อยลงลุ่ม
บาศราญคืดคลั่งวน
ภูธรขึ้นเมื่อปรางค์
เขาคว่างพร้อมลงจาก	ภูซวง ฟุ่นเยอ
แวนหม้อม
นอนเน้ง
โไฮงขวาง	๗๓๒

◎	ดื่อกอลมเป็งเป็อง เอื้องเอื้องดาวเต็ยวาง เหมือยนองฝั้นหลายหลิม คือสูบข้างไซซู้	พัตยอด จวงทอง นอนซู้ ทุกหมู่ เผ่นไซง	๗๓๓
◎	ชะพุตั่งถ้อยถี้ วาโยโยงเบิกเพื่อน บุญคราญไท้เจ็องลุน เจ้าตัวข้างผายน้ำ	ถันงาม เลยม้าง แล้วต้น โสรจสรง	๗๓๔
◎	ฮั้นฮั้นแก้งข้างอาบ นงคราญลูกพรากมา ดื่อกอลมไกวพราว เมี้ยนส่วยหน้าแดงแล้ว	วังเพียง เกยแก้ว เอียงถัน สร้อยศรี เล่าจา	๗๓๕
◎	ทุกที่เค้าง้าวแห่ ผาลาเขาควางพาย ผนัวไม้เหมือยสวาย ผู้ที่เหง้าคิงค้อม	เขนบัว พลพร้อม ฮ้ายอด ค้อยวอน	๗๓๖
◎	เจ้าทอดถ้อยถวิลสั่ง แองคอนทังพวกพล ราชาชั้นพานคำ เห็นดอกไม้บายแต่	มาตา พลายแล้ ฮ้าย่าง หล่นเหลืออง	๗๓๗
◎	ซู้หว่างห้วยค้อซ่า ฮังเฮ็องบานจ้อจี จอมภูไม้ลังกอ หอมอ่อนสร้อยเขาเฮ็ยก	แคมภู จาวสร้อย เล็ยนหมู่ มะเนวัน	๗๓๘
◎	เป็นคู่พร้อมบานแบ่ง วาโยยันเบิกเพื่อน พังพลายคล้อยถึงแดน นกฮอดฮ้องชมซู้	ฮางชาย เพ็ยกุ เมืองพี สู่คอน	๗๓๙

๐	ทุกที่เทียนจาวจ่อ ภูธรถึงท่งนา กึ่งจิ่ง มิ่งญะเยะ	ทุกที่เทียนจาวจ่อ ภูธรถึงท่งนา สั่งความให้หาคน ไปสู่จอมธรรม์อ่าง	บุปผา เซาซ้าง มากล่าว ม่วนเมือง	๗๔๐
๐	เมื่อนั้น แม้งหนึ่ง	อ้ายคว่างย้ายข้างอยู่ บุญเฮืองจัดสั่งความ ลวาแข็งเข้าเมื่อใน ขึ้นสู่จอมธรรม์ตัน	ยังแคง ประนมหม้อม แล้วจอด ค้อยบน	๗๔๑
๐		เจ้าทอดถ้อยถวิลบอก สนสนเขาฝูงฮาม กลางคนซำดำกา หย่องหย่นเสื่อลายแป้	ทาสา หมู่สาว สงวนหย่อง เขาไถ่ แปลกนาง	๗๔๒
๐	ขุมหนึ่ง ขุมหนึ่ง	กลางพ่องแนวชาติชั้น คิงนวลปรางหม่มใส ญองญองเสื่อจันขาว คิงคาคผ้างามล้วน	เชื้อไพร่ ฮิมของ โสมหน้า เขาเขบ ชู้คน	๗๔๓
๐	ขุมหนึ่ง	ชะแลบเนื้อขึ้นใหญ่ ตาคมคอยคู่คน ดำแดงเสื่อนวลออน คำคาคผ้าแดงพร้อม	คำแดง ควรย่อง ผิวอ่อน พรา่หลาย	๗๔๔
๐	ขอเป็น	หมักหม่อนหน้าแล้วล่า จอมมโนอกทว่าแด เส็งแลเหยี่ยมเพิงดู พี่น้องไกลัดตอมตั้ง	เส็งดู ดาติน คิ้วคาค แต่เหยี่ยม	๗๔๕
๐		สะพาดเนื้อสาวถ้าว โสมเส็งยมงามเงื่อนพรหม เสนาพร้อมเพ็งผอง ประดับหมู่พร้อมอวนเจ้า	ถนอมภู เพียรแต่้ม อ้ายเกื่อน คู่คน	๗๔๖

<p>◎</p>	<p>ความญเกี่ยวข้องซั๊กแทบ สนสนเข้าออกเวียง (พลยวงเท่านั้นาเพียง ผ้ายแผ่นล้านเลยล้ำ</p>	<p>เทียมเกย ยามเข้า แถวท่ง) ล่องไป</p>	<p>๗๔๗</p>
<p>◎</p>	<p>ทะเล้งตัวเดียวรดาษ เสนานำม่วนเมื่อ พระองค์ย้ายทงญ ซ้างแนบน้าวเฮียงเจ้า</p>	<p>แพนทอง เถิงท้าว บังฮ่อม จากลง</p>	<p>๗๔๘</p>
<p>◎ เมื่อนั้น เชิญท่าน</p>	<p>โสมสนสร้อยศรีโส เจ้าแผ่นกว้างปูนตั้ง</p>	<p>แขวนเหนี่ยว ม่านระวัง ก่อนเถิน</p>	<p>๗๔๙</p>
<p>◎</p>	<p>ค้อมกล่าวแล้วจับลูป สองศรีคราญฮ่วมเฮียง นักสนมลั่นเสนา ประดับเสื้อแล้วเลยกั้ง</p>	<p>เชยชม กงแก้ว เนืองนั้ง ม่านมุง</p>	<p>๗๕๐</p>
<p>◎</p>	<p>เจ้าจึ่งให้จำซ้อ พลีกรรมผีหมูก่า ปูนปายพร้อมทุกชั้น พระพี่น้องสองเจ้า</p>	<p>เฮวฮีบ ครว้ควาย เป็นด้า ขวัญคู่ นั้งเฮียง</p>	<p>๗๕๑</p>
<p>◎ เจืองจึ่ง</p>	<p>หลายหมู่เมี้ยนตั้งแต่ง ทวยสาลีบอกบน ขุนจอมเมี้ยนเมื่อพรหม คุณก่าพรว้าสองก่า</p>	<p>กินดอม บานด้า ลตชั่ว มากิน ก้อกวน</p>	<p>๗๕๒</p>
<p>◎ ญท่าง</p>	<p>ปลุกลูกน้อยนี้ค้อย ชมสายใจแจ่มนาง สวัสตีแท้เทียรมา ยูย้ออนชมชู้</p>	<p>คงเสถียร นอนซ้อ เป็นอยู่ ช้วมรณ์</p>	<p>๗๕๓</p>

๑	ชะพู่หน้าท้าวฮ้ำ เลขลวด	เชิญสายสมร่วนเมือง ในถิ่นถ้องฮามฮอย ทุกที่แผ้วผิวพร้อม	ไฮความ กินแล้ว ฮ้อยล่ำ พ่องถอย	๗๕๔
๑	เฮียงฮ่วม	ฮ้อยข่าน้ำฮ้อยขึ้น สอยวอยสุดสวายมือ ธรรม์ยั้งอ้อมงามเสลียว เจ้าลุ่มฟ้าเทียมไ้	พานคำ เช็ดผ้า สาโรช แทบบา	๗๕๕
๑	เฮากี้	มโนชญ์เนื้อเจ้าพี (สนองคำบ่าวบ่าวเจือง มวลมาหลั่นผาแดง ทุกที่เข้าฮ้อมฮู้	พลอยแกลง จาซู้ ดูสว่าง ฮ้างกลอน)	๗๕๖
๑	บัดนี้	ควรที่ไปสู่อำตาต่าง แองคอนถือดาบดาว สาวสนมใช้หลายแสน ง้อมม่วนผู้แห่งเหง้า	โดยเฮว ชอบแล้ว เทียมเจ้า ถือเครื่อง คลาพร้อม พรากไป	๗๕๗
๑	ดีแก่	สะพาดพร้อมท้าวใหญ่ ภูธรทวนพีเฮียม สาวนนั้นเข้าผาจวง ง้อมม่วนเจ้าเทียมน้อง	เจืองหาญ เถิงถ้ำ พร้อมบ่าว บ่คลา	๗๕๘
๑	แต่นั้น	สาวถ้าวเมียนประดับหมู่ แองคอนแยงหมู่สาว มือซอนเสื่อผืนนม เสียงอ่อนโอ้ออยเจ้า	เหมือนกัน ไซซู้ น้ำวจบ กล่าวอาย	๗๕๙
๑	ฮานี้	มือลูบไล้เอื้อยม่ง มือสวานฮัดโฮบเอา แนนน่าเกี้ยวกุมกัน เอื้อยม่งผู้หนึ่งหน้า	พันแขน เฮียงหน้า ลงเกิด แลซำม จั้งจา	๗๖๐

<p>◎ ตูก็เป็นตั้ง มันก็</p>	<p>เถ้าแก้อู้หลันหลาก พลหลามหลายคั่งเหลื่อ ภูบาลผู้เป็นอาว แยงฝ้ายกำเข่าอ่อน</p>	<p>เลนงาม นี้เด ในถ้ำ อ้ายคว่าง อามกาน</p>	<p>๗๑๑</p>
<p>◎ แต่นั้น</p>	<p>ม่างม่างนิวเฮืองแนบ ตูตั้งเสียงคราญเลย บัวทองผู้เก็งญา เถ้าจำซ้อนใจพร้อม</p>	<p>เพิงจา บักวน กุมน้อง ยังถ่อง เพศคอน</p>	<p>๗๑๒</p>
<p>◎</p>	<p>อ้ายผ่องพร้อมผุงหมู่ เขาก็กวบบายแขน ลางคนช้องพงพงนาม ลางฟ่องสิ้นเขินเนื้อ</p>	<p>นงฮาม กอดคอ เซยคั้น เกล้าครี ก็มี นั้งเปลือย</p>	<p>๗๑๓</p>
<p>◎</p>	<p>เสียงมีช้องเฮฮ้อน คอนเคยบายแนบนม มีคนลัมพออาย เสียงสนั่นก้องในหัน</p>	<p>ในดง กวบคั้น อับปาก มีนั่น</p>	<p>๗๑๔</p>
<p>◎</p>	<p>มีหมู่ช้องวีวอน ขุนญैयाเลยฮีบมือ ภูธรท้าวเจืองหาญ ง้อมม่วนผู้จิ่งหน้า</p>	<p>ว่าววง ก่อนเถิน มิช้ำ หัวปาก เลยช้อง เฮงเสียง</p>	<p>๗๑๕</p>
<p>◎ ตั้งว่า เมื่อนั้น ไฟผู้ สูปย่าท่าน</p>	<p>มาม่วนให้ลำบาก แองคอนเขียงฮีบเฮว พาโลแท้ไปกวบ เจ้าตัวสร้อยมาตั้ง</p>	<p>หัวใจ นี้เด خانเจ้า กุมเพื่อน นั้นเด แข่งงาน เพื่อนฤ</p>	<p>๗๑๖</p>
<p>◎ แมงหนึ่ง</p>	<p>เถิงยอดถ้ำไพรเถื่อน ขอเทียนยวงเฮือฮาว ภูธรท้าวประนมมือ ขอให้ได้ทันอ้าง</p>	<p>เสียงองค์ เฮืองใต้ นบบาท อยานาน พระเอย</p>	<p>๗๑๗</p>

◎	ขอให้ อันที่	ประกอบเชื้อทุกชาติ ใจเผื่อเคยคั่งกัน เพ็งใจตั้งปรารภนา ให้บาปน้อยบุญกว้าง	อย่าคลา กอยถ้อย พระโผด จริงเถิน ข่มขวาง	๗๑๘
◎	อันว่า แต่นั้น	นรกไว้อ้อยโยชน์ จอมนางนบนอบมือ ใจเผื่อข้อยอันเดียว ใจหากพ้องเพ็งฮ้าย	อย่าเห็น ดอมน้อง ดูคอง กันแล้ว อย่ามี	๗๑๙
◎	แม่นว่า	ปากปล่องส้วยเสมอตั้ง ไฟแดงจรทั่วคิง คนเต็มพื้นชุมพู ถ้าวายังโลกไว้	ฮูเข็ม คุมไหม้ ทำบาป ก็ดี เดียวข้อย หากทรง	๗๒๐
◎	เมื่อว่า	ใจหากแจ้งถือชื่อ อันตรายสั่งอย่ามี ขอตามไ้ภูธร ทุกชาติใช้น้ำนอง	คือความ มาพ้อง เทียมพ่าง อย่าคลา	๗๒๑
◎		เขาพรากพร้อมเฮวฮีบ ทั้งบาศราญที่ตน ภูธรผู้หฤทัย ม้มปากถ้ำถึงค้าย	เลยคีน นางง้อม ท้าวสูง ช่วงเพียง	๗๒๒
◎	ควรที่	คั้นฮ่มกั้งลมดุง แตรสังข์เสียงปีเพลง หาญพายผู้ใจขวาง ผู้แห่งเหง้าบุญกว้าง	ดวงศรี พานสร้าง ไหวอ่อน แกว่งคอน	๗๒๓
◎	เขาก็ ง้อมม่วน	หมักหมอนหน้าง้อมม่วน เยี้ยคำทังคว่างพาย ยวงหลานข้อยสินกอง เจ้าตัวสร้อยลาพร้อม	พลอยขาน อาวซ้อน ตั้งอยู่ พรากไป	๗๒๔

◎	สาวถ้าวเมียนประดับหมู่
ไสวเขาแองคอนอยู่เพียง
ยมนาผ้าปานผง
แพรแขบเข้าหลายฮ้าน	เฮียงกัน
พลอยต๋าน
ผีนอ่อน
เฮือเฮือง	๗๗๕
◎	เฟื่องเฟื่องเลื้อแดงอ่อน
เฮืองเฮืองวันส่องสี
ชะลอนแก้มเฮียงพา
ผู้แจ่มเจ้าป่าท่าน	เหลือหลาย พุ่นเยอ
ใสแจ้ง
ตั้งฮอด
บัวทอง	๗๗๖
◎	แล้วทอดถ้อยคำผอก
หลานก็วางนาคอง
หิ้งนางล้ำเฮียงเครือ
ให้เที่ยวได้ฮ่วมผ้า	หยายสวาง
ล่องมา เห็นหน้า
ง่อมม่วน มากิน
เจืองท้าว ที่ประสงค์	๗๗๗
◎	หิ้งปากถ้ำทันด่วน
ตุ๊กมีใจจ้ง
หิ้งสาวล้านครหลวง
ฮักฮ่อมม้งขอหมั้น	ผาจวง มากิน
จอดตุ สมสร้าง
ล้านกาบ มากิน
หมั้นปี	๗๗๘
◎	หิ้งบ่าวซุ่น้อยท่าน
แกวแกวเสียงแองคอน
มีฮ่างว่า
จักฮาลัยตั้งฝูงตุ
ง่อมม่วนให้ฟายแก้ม	ไทไกล มากิน
กล่าวความ ไยหลั้น
เสียทำ นี้ฤ
ซู้คน	๗๗๙
◎	สาวบ่าวเข้ากินฮ่วม
หญิงชายปนแปลกกัน
ตาคอยเหลืองเหลือวดู
ชายี่เจ้าทองล้าน	เฮียงพา
กวนต๋าน
ตอมแต่
ฮ่อมมวน	๗๘๐
◎	แต่นั้น
ง่อมอ่วยหน้าหลังล่า
ฮอมไมตรีกล่าวสาว
เพ็งกลัวแท้ไทเตียว
แก้มฮ่อมซ้อฮอยแซ้ว	ลักหัว
สองก้า
อย่าเชื่อ เฮาเฮย
ขาดใน	๗๘๑

๑	อันนี้
เหมือนเข้าถ้ำดอมราช
ศรีไสสุกควากหัว
ราชาไท่แปงกลอน
ง่อม่วนเจ้าสินล้าน	เฮ็งญา
เลยตัน
แควนเที่ยว
ปูนตัน สั้งคดี	๗๘๒
๑	มือถ่วงถิ่มค้อนดอก
ภูธรฮับฮีบเอา
เฮ็งโยผู้ใจคาม
ค้อนดอกไม้บายถิ่ม	มาลา
เลยได้
คะนิงตบ
ถึกเฮียม	๗๘๓
๑	ใจประกอบข้าชั้นยี่
สาวนงเส็งยมแกวงคอง
ญนญนบั้งเหลืองแดง
ชายผู้ใจแจ้ง	ขุนยนต์
มาพร้อม
ลี้วแฮ่ม
ชูคน	๗๘๔
๑	ชะแลบนิ้วเกี้ยวกอด
คองขโสมพลอยถิกนม
บางยี่เทียนแสนแวน
แสงต้นดินตีนซ้อง	หาคอง
เฮฮ้อง
พันเพื่อน
ท้าวหางย	๗๘๕
๑	เลยเล่าลัมเฮวเฮ้ง
เสียดำเซียงย้อมเหมือน
ซุกซุกข้าเจืองหาญ
ค้อนถึกเกล้าสาวบาง	นานลูก
ดูเคร้า
ห้วมาก
เกล้าควี่	๗๘๖
๑	เญียงวากหน้าเล็งล่า
แองคองเฮวฮีบมือ
ญนญนถิ่มยินกล้ว
เสียดอกไม้สาวบั้ง	ลักหัว
มีไว้
กอยฝีก
เฮียฮวาย	๗๘๗
๑	มีหมู่ผ้าหัวจิก
สองคราญทวนทั้งหลาย	ฮอยคอง
ลวดลา มาห้อง	๗๘๘

◎	ออนซอนท้าวอิงอุ่น โอยโอยคับคั่งคน สาวหลายหลั่นเกากัน ทุกที่เค้าเถิงคุ่ม	ฟังเพลา โหมเข้า แกมบัว ยอดคอน	๗๙๙
◎	ค้ำค้ำหน้าท้าวสูง คอนงามคับคั่งกัน พอเมื่อ สาษาเหลื่อมใสแสง สุดที่เด่นเลยแล้ว	สมนาง เกาหลั่น สุริเยศ นึ่งนำ	๗๙๐
◎	เจ้าจิ่งให้แต่งตั้ง กำคำปึกพรัมवल เจืองก็ไกวปานเปื่อง ด้าด้วนลัมลาท้าว	สุเรศ เชียงไ เพ็งน้ำ ถวิลถวาย เถิงพ้อ ที่นคร	๗๙๑
◎	คุ่มกำพรัมสองหน่อ เทียมสายสมรมิ่งเมือง ในไพรพร้อมมะเอ็งญา คุ่มชู้ด้านอย่าให้	ชมเสนห์ ชมชู้ ยังป่า มากิน หอดแสง	๗๙๒
◎	เมี้ยนปากแล้วเจืองยี่ ชาวเซียงเครือคู่คน สานสานเบื่องบวยคำ แจนแจกพร้อมกินแล้ว	วางปาน กินพร้อม เพ็งแพ่ง เล็กลา	๗๙๓
◎	ปิ่นแบ่งเข้าเขาแขก อย่าลอนหลอทุกคน เมื่อนั้น บุญสูงง้อมสองศรี ตีแก่ (เขื่องแก้วน้อม	ชาชาย กินพร้อม ใจแจ่ม พาเข้า ขาบถวาย)	๗๙๔
◎	เหล่าพรัมพร้อมไหใหญ่ ดูตระการเอื้องเฮือไห ชมชมน้ำเหลือไห มวลงมากเต้ากินพร้อม	หลายถัน คำค้อม ทุกขอ คู่ชุน	๗๙๕

◎	หลิวหลิวได้ทุกปาน เขาควางพร้อมชมชู้	เป็นขนาด แพ่งพวง	๗๙๖
◎ เมื่อนั้น	แล้วเลิกเหล่าไผ่มา บาไทเจืองจากเจียม ภูธรท้าวแฝงเฟื่อ หน้าต่อหน้าปานไล่	มवलเมื่อ จอมไท้ เพล่าพี สิ้นอินทร์	๗๙๗
◎ นางก็	สาวถ้าวล้วนลดมาน ยินอวารถลวดกระสัน แอกกลมอุ้มเอาคอ เปื่องไปหลันทรวงปลิ้น	บังเสียด แต่ดิน ชิตนึ่ง ต่อกัน	๗๙๘
◎ ขอพระ	นงนาถน้อยยนิยาก หวังหวังจิตสวาทแด (มือผันท้าวพลศรี ฝ้ายแผ่นล้านหมให้	ทนกระสัน ดอมเจ้า สนสวาน) แต่ประมาณ ก่อนเกิน	๗๙๙
◎ อันว่า	เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวผู้ผ่าน ขานคำคินค้อยจา สายใจแจ่งสองสาว ไคคำฮู้ทรวงแท้	ผลควร จอมชู้ กำเนิด มานั้น ที่ประสงค์	๘๐๐
◎ ขอว่า ครั้นเมื่อ	กำเนิดนี้ห้องพร้า คงไมตรีต่อตาย เอโกแก้วภูกระสัน อวนหากฮ้างฮามเข้า	ปรารถนา ตนม้าง แสนแสน ขาดแลง	๘๐๑
◎ แต่นั้น	ครั้นเมื่อ นอนแนบน้องหายโคก เพณีสวมกระสันวอน โสมเสงี่ยมแก้วเฮียงสอง ท้าวหากฮู้ชมชู้	โคก แสนทรวง เทม้าง เสมอภาค ไปวาง	๘๐๒

◎ เมื่อนั้น	นงฮักโ้วอนกระสัน เมื่อแนบหน้าโลมชู	ดอมพี เล็กลา	๘๐๓
◎	สาวกัลดมานักังกางที่ เฮ็งญาอิงอุ่นเฮือน ญั่งญั่งเทียนขุนนาย ความญ่เกี่ยวข้องเฮียงฮ้าน	เฮียงผนัง เฮียงข้าง เนื่องแห่ แทบเกย	๘๐๔
◎ เมื่อนั้น	พลแผ่ผ่ายผายจาก สองนงงามเจื่อนอินทร์ เก็งญาขึ้นลมปลิว ขุนฮ่มกั้งสองข้าง	หิมวันต์ ตาแต่้ม ข้างถ้าว ฮ่มเฮียง	๘๐๕
◎ ฟังยิน แม่งหนึ่ง	ค่าวคาวหน้าเจ้าฮุ่ง แคนซุงเสียงพาทย์พิณ กระดิงดังก้องเสียงนั้ เถิงที่ไม่ง่าค้อม	สมนา เพลงพร้อม เนื่องหึ่ง ทางปึก เขียงเคเรือ	๘๐๖
◎	ทุกที่เทียนประนมอยู่ บาแผ่งเผื่ออุ่นเฮือน แขนซอนชูโชมคาง ลั่นแลกลั่นปุ่นป้อน	หยังแพน สมฮ้อน โจอมจูบ เปลี่ยนสลา	๘๐๗
◎ บางพ่อง	สุดลูปแล้วกลิ้งเคลื่อน สมกระสันสองโตกเป็น เสนาท้าวทั้งหลาย กลั่นกวางให้แสนชั้น	ตนตาย ปางนั้ นิทเน่ง แสบสมอง	๘๐๘
◎	บ่อาจตั้งอดอยู่ กองกันลตมอดโดย โสงโสงข้างทั้งความญ ม้าแทบเท้าเฮียงเนื้อ	เป็นตัว ดอมเจ้า ทวนท้าว เน่งนอน	๘๐๙

๑	<p>คชเรศข่างสารถ้าว (สะท้อนทนต์นงนอน หัวพลลัมอักโข เนาเน่งเท้าเท็งฮ้าน</p>	<p>หัตถ์ นำหน้า แสนล้ำ แทบตีน</p>	๘๑๐
๑	<p>ญั่งญั่งแค้นลัมล้ำ ยินอาสมณ์ฮ่วมแด เสนาท้าวทั้งหลาย ต่างต่างท้าวฟุมน้ำ</p>	<p>แลदन ดอมท้าว เดียรดาษ เนตรนอง</p>	๘๑๑
๑	<p>ก็เพื่อภูวนาถน้อย (สองเสนาหาฮ้อกัน เป็นปางฮ้ายสลับตาย สมฮอดไ้แถบเกล้า</p>	<p>ดินดั้น ดอมนาง กอยกลั่น ทุกแห่ง) คั่งเคื่อง</p>	๘๑๒
แต่ นั้น	<p>๑ ฮอยที่ ควรวที่</p> <p>พระหากบ่ผายโผดน้อย (สองเคื่องแคน) ฮ้อกัน กุนาเนื่อนงงาม แคลงบ่ฮู้ต่นน้อย</p>	<p>บุตรราช แนวนาม ปางนี้ สองสาวท จริงแล้ว เน่งสมร</p>	๘๑๓
๑	<p>๑ แถนกี</p> <p>อุปภาคแก้วศรีเรศ ทั้งมวลมัวขึ้นชม สองเสงี่ยมสร้อยสายใจ ยังเง่าเพียงกินกำง</p>	<p>โไฮแสง บานบ้าง จอมแจ่ม เก็งหนาม</p>	๘๑๔
๑	<p>๑ เขาจิ้ง แต่ นั้น</p> <p>บ่แก่มก้าเสยโคก ชุนางงามค้อยเพื่อ สองเสงี่ยมสร้อยยกเซรา หน้าต่อหน้าชมซ้า</p>	<p>โคก พรมน้ำ เสียงฮวาด ส่งสงวน</p>	๘๑๕
๑	<p>๑ โสมยวดแย้มนงแจ่ม ทวนพลายพับจอตเอา เฮ็งโถยขึ้นกฤษร บาบฮู้สนแท้</p>	<p>จอมมโน คำซู้ ซ่างถ้าว เมื่อเมื่อ</p>	๘๑๖

<p>๑ เขาค่อย</p>	<p>คำวคำวดินดินดิน เพื่อแข็งขนสอดเสือน มาตาหย่านกล้วตาย ชักนวดน้ำวสองเจ้า</p>	<p>(ทิวกระหาย) ทั้งฟ้า ดั่งหน่อ จึงคืน</p>	<p>๙๑๗</p>
<p>๑ เมื่อนั้น บ่อจ เขาจิ่ง</p>	<p>พระบาทน้อยยัง้อมม่วน คืนเมื่อเมืองเพื่อประสงค์ โซมแขนไ้ธิตา ยังค้อยข้ามป่าไม้</p>	<p>ยिनกระสัน ดอมน่อง โจอมเจ็ย มาบ้าน สอดเซียง</p>	<p>๙๑๘</p>
<p>๑ เขาฮีบ</p>	<p>ด้นด้นดินลำเสพ เฮียงพังงามค้อยชู เม็งมัวฮ้อนสมแด เฮ้มแขกฮ้องทั้งฟ้า</p>	<p>ลิมชม เมื่อห้อง ดอมลูก เป่าหู</p>	<p>๙๑๙</p>
<p>๑ ฮอยที่</p>	<p>น้ำลูบนิ้วน้อยเฮ่ง นูนือหิวทอดแสง ยังค้อยคะนิงในเนื้อ ผีป่าไม้ภัยเกท</p>	<p>โโฮมยา สมไ้ จาระจา ดอมแม่ คนองนาง ฮู้ฤา</p>	<p>๙๒๐</p>
<p>๑</p>	<p>เถ้าแก่ฮู้การชื้อ ผีสาบสังสังใด มवलขันเข้าทั้งหลาย ผอกแก่ผีป่าไม้</p>	<p>ชมฟัง ทันแท้ ทอดผอก เทิงถ้ำ อยู่ดี</p>	<p>๙๒๑</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>บางพ่องเขาฮ้องไ้ เป็นเพื่อศรีสายใจ ยังมัวฮ้อนสมสมร ทุกคำเข้าเทียวใช้</p>	<p>บางพ่อง ลักหัว ลวดพาง คำเถ้า เหมือนสว่าง สั่งสาร</p>	<p>๙๒๒</p>
<p>๑ ครันเมื่อ</p>	<p>เถิงท่านท้าวธรรมแจ่ม หาญพายทั้งคว่างคอน เขาก็ยังเคื่องให้ หลานกำพำไปตั้น</p>	<p>จอมเมือง คนกล้า ดอมบา บุตรราช สั่งสิน</p>	<p>๙๒๓</p>

◎	<p>ป่าขาดข้อสู้อย่าง
(กองสินสูงสิ้นหลาย
มีใคร่หลังหาเปื้อง
ไฟท่อนห้ามแนหน้า</p>	<p>คำคะนิง
เหลือด้าม
บุฮาน เคยคอบ
แนบชม)</p>	๙๒๔
◎ ดีท้อ
ดูที่
แต่นั้น	<p>คิดฮ่อตันคำขอบ
เขากักปุนดาตอม
บุญสูงพันผลควร
เจ้ายี่ตันคำฝ้ายน</p>	<p>เถิงลุง ท่านพุน
พิบอง เป็นหน้า
ท้าวสูง
ผ่อคาม</p>	๙๒๕
◎	<p>คิดฮุ่งเบื่องกายพี
มีอันแห่งหน่วงความ
เหลือคะนิงไอ้อาลัย
เจ็บแสบไหม้อมฮ้อน</p>	<p>เซียงเครื่อ
เฮาไฮ้
ลำบาก เฮวนี่
เกี้ยวเกา</p>	๙๒๖
◎ เป็นแต่
เมื่อนั้น	<p>อรแนกเนื้อเจ้ายี่
ฤจักเนาอันพลอย
กรรมเวรเจ้าภายหลัง
น้องกำพร้าวเตนแม่</p>	<p>กระสันนาง
ปลีกนาง นงหน้า
มาคอบ กันแล้ว
มายิน</p>	๙๒๗
◎	<p>ภูวนาดตันถามฮ้าง
ฤจักเอาโสเมศรี
นางจอมเจ้าจาระจา
พ่ออยู่ฟ้าคุณคุ่ม</p>	<p>มาตา
สู่เฮือน เฮียงหน้า
โลมลูก
ช้อยชู</p>	๙๒๘
◎	<p>พ่อปลุกให้ลุลาภ
ภูธรยินมาตาแม่ตน</p>	<p>สาผล เมื่อใด
ฟังแจ้ง</p>	๙๒๙

ท้าวแองกา เจ้าเมืองคำว้าง ส่งสารขอนางอู้

๑	แต่นั้น	คนเข็งขันคำว้าง
หลานกว่าสร้างเกียรติกว้าง	แวนประเสริฐ
ท่วยไท	๙๓๐
๑		พ่อพรากเมี้ยนมรณาศ
ยังท่อมดาตุน
ยิบเคืองแคนไฮ้
พลพวกข้างแสนท้าว	เมื่อแมน
อยู่เพียร ทอมข้าง
เงินคำ สิ้นสิ่ง
อยู่ระวัง	๙๓๑
๑	ไฟไป	คิดสอไฟที่ต้น
ปูนคำยินโยธา
ในโสงลันเหิงพัน
คืดก่งเกือการล่าน	เป็นมิ่ง เมียขวัญ
กล่าวหัว หุมตัน
เหง้าเป็รื่อง
ช้อยระวัง	๙๓๒
๑		ทุกเอื้องซ้าไ้แม่
เขากี่ฟิงกลอนชาน
นายแสงพร้อมขุนเพียง
ผู้ที่เหง้าเพ็รียงพร้อม	คืดคาม
ชอบใจ จริงเจ้า
อ้ายเพื่อน
แม่เมือง	๙๓๓
๑	เขากี่	เขาจั้งไซเงื่อนซ้อ
ชวาชวาเสียงนายแสง
ลือว่าสมพรวซัน
พ้อมันหมายเค็งล่าน	แซถึ เถิงสาว
ส่องดู แตนข้าง
เขียงอินทร์ เฮยท่าน
สินไว้ อิกพลาย	๙๓๔
๑		หมักหมอนหน้าซันใหญ่
ทั้งหลายเข็งช่าม
กูธรท้าวแองกา
เชื้อพี่น้องแสงแท้	ศรีคราญ
ทุกพ้อง
กอยกล่าว
ไปควร	๙๓๕

๑	เขากี่
มาหา
บ่ฮ่าง	ลือว่าข้างชอกฟ้า
ทวนสารเดินดั่งไป
บาก็ฟังดูด้วย
ว่าจักฝ้ายแผ่นล้าน	เป็นลูก จอมจ้ง
ปูนตัน ดูเบา
แดนไกล พันขนาด
มาพี่ เพื่อนเฮา	๘๓๖
๑	ลือว่า
ที่นั่น	แพงมาศแก้วลูกมิ่ง
คิงควรรคือคู์เหล่า
บุญเคยได้โดยใจ
ฝูงเผ่าเทียนชมพร้อม	เขียงเขย นั้นเด
ผิวเผียน
จงไฟ
ขึ้นดอม	๘๓๗
๑	เหยี่ยวว่า
เมื่อนั้น	แม็กก็คิดใครได้
บิตรดลบ่วาง
โยธาต้านถึงนาง
พอมันสร้างมานไว้	โดยดั่ง ปรารถนา
ไกลท้าว
เอื้อยแ่อน
เฮืองลิว ส่องคำ	๘๓๘
๑	ที่นั่น	เขื่องคลั่งเท่าตีนแท่น
ลำเวียงเขาหล่อทอง
ธรรมย์ำท้าวแองกา
เบื่องฝ้ายค้ายกายพุ้น	พอพัน
เป็นต้าย
กอยกล่าว
อย่าจา ก่อนเถิน	๘๓๙
๑		เขาเล่าแหนข่าวชั้น
โสมพรารากยลูกแมน
มवलสินสร้อยเงินคำ
พอมันต้านฮ่างไว้	เขียงเทศ ทางจีน
เมืองกว้าง
กองกาด
พันซ่าง อ่มนาง	๘๔๐
๑		ทุกที่เทียนเข็งซ่า
ลือเกียรติ์ตกต่างเขียง
เขากี่เขิญเถิงท้าว
เจ้าตัวซ่างคะนิงไว้	บุญยวง
ชมอ้าง
แองกา กอยกล่าว
จิงขาน	๘๔๑
๑	ที่นั่น	ลือข่าวท้าวผู้ซื่อ
เทียวสารสมส่งนาง
ธรรมย์ำสร้างเขียงกา
เชื้อพุ้น้องนามไกล	เลื่อนคำ
ในห้อง
กลมาค
กิงเตียว	๘๔๒

◎ มาเฮา	เขาเล่าแหนปากชั้น แปงสารสมสังชาย ดีท้อเชิงทางชั้น เจ้าตัวสร้อยคะนิงไว้	เขียงที่ เอ็ดกอง ไปถ้อย ดูเบา ดอยตง การท่าง ไปควร	๙๔๓
◎	เขาเล่าแหนฮ่างท้าว ไททวนความฮอดเฮา เข็งว่านครหลวงกว้าง ลือท้าวทำดินฟ้า	ชั้นซุ้ม เงินยาง หลายพ้อง เงินยาง ลั่นย่าน ข่าวขาม	๙๔๔
◎	อ้าวคำไว้ให้ผ่าน โสมงามคือคูอินทร์ ทุกไทฮ้องเก็งญา ฮู้บพลัง์คุนท้าว	เขียงสา ตรงแต่้ม ยคยั้ง ชั้นชม	๙๔๕
◎	สินลิ่งเทียนทรายท่า ไฟไปเทียวสารสม ชะบองหน้าแองกา ฝูงเผ่าเชื้อชมพร้อม	ในของ กล่าวหมาย เหมือนหมั้น หุมมาก ชั้นงัน	๙๔๖
◎ มิงญะ ให้ท่าน	เมี้ยนปากแล้วเลยสั่ง เมื่อเมืองปะกันกล่าวคำ หลานก็แกลงใจแจ้ง คิดผ่อหน้าเดินตัน	นายแสง ยินน้ำ กูก่อน จงเถิง อ้าวคำ แต่งค์ดี ว่าเนอ	๙๔๗
◎ มันจั้ง แมงหนึ่ง	ชั้นซุ้ม้าเข้าป่า กรายศิริฮ้อมดอย เถิงที่บุรีชั้น พักจอตม้าฮิมฮ้าน	ไปเปื่อง ดงล้าน เมืองปะกัน ท้าวกว่า ฮีบเมื่อ	๙๔๘
◎ เมื่อนั้น	ชะพาดซ้องนี้วนอบ เครือเครือเสียงนายแสง กุบาลผู้ทรงเมือง ทุกที่เทียนลือเล่ม	มัสการ ส่องคดี ดูเผี้ยน ขานขอบ ฮอดเฮา	๙๔๙

◎	เพิงชอบใช้ถามข่าว
ปุ่นคนฝูงญาเมา
แปลงสารสร้อยสารา
ควรถี่เข้าสู่ท้าว	อย่างนาน เที้ยวเถี้ยน
เล่าไป เนอเจ้า
ดวงมาศ ไปเถี้ยน
ถามแจ้ง จอดนาง	๙๕๐
◎	มันกินบนานแล้ว
เทียวทางจัดฮีบตีน
ครราวไกลฝ้ายหลายยาม
เลยฮอดเจ้าลุ่มฟ้า	เลยเล็ก ลงไป
เดินม้า
ยินแปลบ
ทันที คำวัง	๙๕๑
◎	มันจึ่งขึ้นขาบท้าว
ฟังพอประดับใส่สาร
บัตน์
ให้พี่
อวนนอนแล้งลุนบา
เจ้าตัวสร้อยชมอ้าง	ทูลกล่าว คตีกลอน
สมถ้อย
เบื่องคึก จริงแล้ว
แอ้วเถิง แต่เนอ	๙๕๒
◎	อย่าเชื่อนซ้ำชักปีก
ฮมเพิงพอฮืดู
ขอว่า
ให้ค่อย
สารไท่ท้าวแดนใด
คิดจอดน้องกำพร้าพันพร้อม	ปลายใจ
ตาหน้า
เขียนข่าว ก็ดี
ฮ่วมเฮือน แต่เนอ	๙๕๓
◎	แต่นั้น
อันนี้
ให้พี่
เมี้ยนกล่าวข้อแซชอบ
ลงสายเลื่อนเลียบสม
บางามเจ้าคำวัง
เจ้าตัวสร้อยเอาอ้าง	ประดับงาม
แกมถ้อย
น้องอู่ จริงแล้ว
อ่านเทียม แต่เนอ	๙๕๔
◎	แต่นั้น
คิดท่านแท้เอาทุ่น
โสมเสงียมยินเญยะจำ
บรรณาการพร้อมมวลดี
เมี้ยนสั่งแล้วเลยไหว	ทรวงอวน
จงเผี่ยน
ดาแต่ง
พรากหลาน	๙๕๕
◎	แม่งหนึ่ง
แว่งแว่งข้ามไพรใหญ่
ทางยาวยานข่อมเขี้ยว
เถิงที่บุรีชั้น
เฮือนใหญ่อรท้อ	สิงขร
ทุกม้อ
นครหลวง ท้าวซิม
เฮืองเท่า ทั่วนิคม	๙๕๖

◎	กุ่มกุ่มเทียนโห่งฮาซ ฟิงอินระงมั่งน เลยลวดฆ่าสวาเท้า ถามข่าวเอื้อยป่าซ่า	มุงคำ นอกใน เสมอฟ้า เถิงเวียง วังจอด นางเซ็ง	๙๕๗
◎ บัดนี้ อันหนึ่ง	หลานท่านสร้างยอดน้ำ เฮ็งโญจงจอดสูง สมนัง คล้อยคะนิงสาว ให้ฮีบเต้าเถิงท้าว	ใสสะอาด คำวัง เป็นเจ้าของ แสนส่วน ที่เมือง	๙๕๘
◎ เมื่อนั้น	ใช้บ่าวชั้นเล่าข้อ เฮวฮีบเนื่องคำควร หน้าหน้าแผน้เตินเขา ย่ำแขกเบื่องฝ้ายฟ้า	เขม่วน ชมหัว คอบนาง นงหน้า ปูสาด น้องท่าน แองกา	๙๕๙
◎	คิดชอบใช้จ้ววด ขวงมาเฮวฮอดโห่ง ปุ่นของเมี่ยนมवलแถว ชั้นแจกช่องคำเข้ม	ลงอวาน เถิงห้อง ถันถี้ ลวดลาย	๙๖๐
◎ เมื่อนั้น อาวเขื่อน	ประดับถี้ถ้อยเลยมอบ เฮวฮีบขอมือถาย เก็งญาฮู้ซานซุน หว่ายป่าไม้มาพี	บรรณาการ มอบมवल เมื่อไหว เขชอบ ฮอดดี แต่ฤ	๙๖๑
◎ เมื่อนั้น	น้องท่านสร้างยอดน้ำ อาสมณเถิงเทพี คะนิงเถิงศรีคราญพี ผู้ที่เหง้าอ้วค่า	นพราช เขื่อนหิน ฮีบเติน ตูเต้า กายเฮียม ฮักมาก ลักหัว	๙๖๒
◎	เมี่ยนปากแล้วเลยอ่าน นางกีอินมัวลัก นายเล่าพาที่ถ้อย พ่อท่านพันแห่งห้อง	สารศรี ลั่นใจ จงน้อง แถมวอน แวนมาก เมื่อฟ้า สู่สวรรค์	๙๖๓

๑	ละอ่อนท้าวไวยาก
เสือนหลวงไฟไปปูน
ท้าว กงมโนน่องกอยใจ
ผู้ที่เหง้าอ้าวค่า	ยังพลอย
เป็นเจ้า
จงชม่อม พี่ตาย
ลักกระสัน	๙๖๔	
๑	คิดสูงเจ้ายिनคอบ
เขี้ยวภูซันหลังหิน
ท้าว ขอวานให้ศรีคราญ
น้องท่านถ้อยใจแจ่ง	กล้านาน
เหวห้วย
ชักใคร่ อวนเถิน
จอตจริง	๙๖๕	
๑	เมืองใหญ่เท่าทามเทศ
ชาวเขียงสิงย้ายยอง
ยินเบา เฟิงพอด้านเอานาง
เฮวฮีบใช้ตุช้อย	วีวอ
ฝูงไกล้
มาแสง เสีอนนั้น
ชอดแสง	๙๖๖	
๑	อันที่
เมื่อนั้น	ชักน้องแท้นแห่ง
อรชรแสงอ่อนจา
เก็งญาฮู้ชานขุน
ลือท่อนไสนางท้าว	ตามบุญ ท่านแล้ว
จงไหว้
แขขนาด
กิงโต นั้นเด	๙๖๗
๑	อันหนึ่ง	คำหยาดน้อยฟ้าฮ้วน
โสมใสสันส่องคดี
กายเมืองชั้นเขียงเซย
สองพร้าพร้อมนอนแล้ง	หลานเฮือง ก็ยัง
ดูแจ่ง
แพงมาศ ก็ยัง
ตั้งตุ นี้แล้ว	๙๖๘
๑	ลอนว่า
อันนี้	ปางพี่ลั่นให้อาจ
เหยียวว่าเป็องแสงสุ
โสมคราญพุ่นกายแมน
เป็นตั้งฝ้ายแผ่นล้าน ลงเต้า	เอาสาร
บ่าวขุน มาต้าน
มีมาก
ตีมวอน พี่แล้ว	๙๖๙
๑	แต่นั้น	เมี้ยนปากแล้วเลยลวด
เขากี่ดาไหพอน
กล่าวแก่นายแสงใช้
เหยียวว่าหลานอยู่ล้า	จัดแลง
ฮีบพาน เฟ็งน้ำ
ชมคดี โดยด่วน
เมืองกว้าง ค่อยคอง	๙๗๐

◎	จาม่วนเมียนขอขอด สะบองมือแก่งปาน ตุ๊กทวนความไหว้ ให้ท่าน เจ้าตัวสร้อยชมเบื้อง	ประดับงาม ปูนถ้อย ชวอนน พระราช ลูกอาว แต่เนอ	๙๗๑
◎	หลานอยู่สร้างยอดน้ำ เงินคำคือคู่ดาว ทอว่า กอใจแจ่งจงเฮียม ไฟไปเอ้อมวนท้าว	นพราช เอือนพลอย ดูเหลือ้ม ฮักมาก แทบทรง	๙๗๒
◎	เมื่อนั้น อ้วงวากหน้าเหลียวล่า บัดนี้ เทพาหังพลสว่าง ค่อยคุณ กลัวเกรงเบื้องบิดา เหยียวว่าน้ำวกกล่าวข้อ	ลักหัว แนนท้าว กูแต่ พระราช แข็งไว้ บ่วง	๙๗๓
◎	ตั้งนั้น ฮักพี่พี่พันขนาด เมื่อนั้น กลัวท้อไทเงินยาง คนนั้นพร้อมในโอง ฝูงเผ่าเชื้อป่าซ่า	บาไชย ตุ่ตุ เป็นบ้า หัวฮีน นางแข็ง	๙๗๔
◎	แต่นั้น เขาก็ชมชื่นย่อง มันก์ วางปานปูนเปลี่ยนแสง เชิญศรีแก้วแพงเมือง ตนท่านช้อยเชื้อเจ้า	ชออ่อน นายแสง กินเหล้า มาม่วน แห่งเดียว	๙๗๕
◎	เมื่อนั้น เมื่อส่วนน้องท้าวท่าน ขอว่าเป็นกลมเกลียว ผลควรผู้คิดคาม ป่าซ่าเหนียวกำค้อม	ยังถาม ตั้งใจ จงพร้อม คะนิงชอบ ค่อยถวาย	๙๗๖
◎	เขาก็ประนมขอบนิ้ว เชิญนายฮักเฮ่งเอา มันก์ย้าศรีแก้ว วางเล่งสันอันน้อย	นบขอบ เทพี โตงตัน ผลกอง กินก่อน หนึ่งแถม	๙๗๗

◎	หมักหม่อนหน้าอ้วค่า
มาแซมเอือนพรากแพง
กอยใจข้าหมายเดียว
ข้อยเหนียวเจ้าทองล้าน	เดินนาย
สามหน้า
ดูยาก
ค้อยเอา ก่อนเถิน	๘๗๘
◎	เมื่อนั้น
เมียนอย่าเหล่าคอยจาก
กลัวเมาเมื่อสู่พระยา
พอดีแล้วนายแสง
ลงลุ่มพินลวงคุ้ม	เลยแลง
ธรรมตัน
ประดับสั่ง
ค้อยลา	๘๗๙
◎	ผ่อดู
อึ้งอึ้งเหลื่อมแสงส่อง
ข้าสวาเฮวสอดเวียง
ปุนไปให้หานาย
จักใครไหว่ท่านเจ้าตัวข้าง	อุทัย พุนเขอ
วังกว้าง
จ้ววด
ถวยข้อ ข้าหลาน	๘๘๐
◎	มันจิ่งขึ้นสู่ท้าว
อย่านานจัดฮีบเมื่อ
สมสมสแก้หายหยัง
เถิงท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ทูลบาท บังคม
แวนเข้า
ของฝาก
ประดับฮีบ เฮียงแถว	๘๘๑
◎	นบนาดแล้วเลขมอบ
แกวแกวเสียงนายแสง
วันมาท้าวคำวัง
หลานกำพร้าวเนาแล้ง	เฮ็งญา
ส่องคติ เติมแจ้ง
ถามข่าว
พ่อตาย	๘๘๒
◎	นงถ่าวไ้คองโลก
ไผไปมีปีปาย
ทาสาพร้อมเงินคำ
ไ้แก่นเชื้อนางท้าว	คติธรรม
แสงสอน เอือนหย้า
เบื่องส่วน ยังแล้ว
แต่งเดิน	๘๘๓
◎	เฮวฮีบใช้ข้อยด่วน
เที่ยวทางเดินดุงแสง
แหนแก่ภูธรไ้
เจ้าบคิดกำพร้าว	โดยเถิง
ฮันม้า
สมเพิง หลานราช
ฮอยฮู้ ฮูปแคน	๘๘๔

- ๑ แม็กก็เขื่อนยากเลี้ยง
โยธาทั้งพวกแพน
ฝูงนั้นมวลดวายให้
ท้อจกขออ่อนอ้ว
- ๑ แต่่นั้น
เหมือนตั้ง
ลอนว่า
- ๑ เขาก็ลือว่า
อันหนึ่ง
- ๑ เขาก็ลือว่า
อันหนึ่ง
- ๑
- ๑ อันว่า
ท้อว่า
- ๑
- ๑ เมื่อนั้น
เพื่อจก
- แม่ก็เขื่อนยากเลี้ยง
โยธาทั้งพวกแพน
ฝูงนั้นมวลดวายให้
ท้อจกขออ่อนอ้ว
- ม่ายม่ายหน้าท้าวซิ้ม
หลานยินเหงาจึงจา
มัวแควนฝ้ายตงตอน
ไฟหอนเว้นพงศ์เชื้อ
- เจ้าอู่แก้วเขาวยอด
เข็งงามยศยั้งทาง
ผลควรสร้อยศรีไว
สั่งบ่หวัยเถื่อนกว้าง
- ล้ำฝ้ายเบื่องแพงมาศ
โสมศรีเสลียวชอบไว
ลอนว่าจำสุฝ้าย
ชั้นที่แมงใจท้าว
- ซิ้มกล่าวแล้วนายฮีบ
แหนสาวเท็งทะลึงดิน
บริพารแท้ไทเฮา
คิดจอดเจ้าองค์อ้วน
- ความสอดเท้าท้าวกว่า
ปองเปื่องคิดอ่าวใจ
เลยลวดยวงความเท้า
หลานท่านผู้คิ่งค้อม
- พระบาทตันจ้ววด
เขือฮีบเมื่อเขียงสา
จงใจเจ้าคำวัง
ถามอ่อนให้ตรงต่อง
- ข้ามหาด หญิงชาย
พลพร้อม
ลุงปุ่น เป็นช่าง
คิ่งค้อม เพื่อนเพลา
- ชมหัว
สารหลั่น ข้ามตาย
ต้นสอด สันนี้
กิงนาม
- ตระกูลตบ นั้นเด
ไทอ้าง
คำหยาด ก็ยั้ง
ชมใช้ ส่งคดี
- เขียงเขย นั้นเด
แวนแจ้ง
ดงเตย เต้าข้าว
หากยั้ง
- ฮีบชาน
ตั้งดู ดาถ้วน
นั้นอย่า จาเถิน
มอบเมือง พัดาย
- พระยาหลวง
ลงพร้อม
ทวนเถิง ภูวนาถ
ไคร่คราง
- คำยวง
สู่นาง ในห้อง
แวนว่า มาเถิน
จ้อคดี
- ๑๑๕
๑๑๖
๑๑๗
๑๑๘
๑๑๙
๑๒๐
๑๒๑

◎	มันก็ขึ้นกล่าวแล้ว
พาที่ทักสั่งเถิง
ฤกษ์กั	อ้าวคำ ฮับชาน
ธรรม์เหง้า
ยศออก ไตนั้น
ผ้อคาม หั้นถ้อน	๘๘๒	
◎	เฮาพรำสร้างเครื่องไว้
ครั้นว่า
ในโลกล	สมคามเชิญช้อยกัน
ยังสาวฮ้างแสนไท
ไต้ลุ่มฟ้าดูหัง	อานหอก แหนตาว
กวนซ้า
เบื่องบ่าว โอมแล้ว
บุญกรรม ว่าเนอ	๘๘๓
◎	เมื่อนั้น
แต่นั้น	อ้วกล่าวแล้วประดับเล็ก
ซาก็ทวนคำคีน
บาไทท้าวเฮิงโย
น้ำหล่อเหล่าเต็มแล้ว	ลงไป
คอบทูล ธรรม์เหง้า
ยินชอบ
กล่าวนาย	๘๘๔
◎	เมื่อนั้น	เขากัประนมพนอบนัว
ปุ่นกันพายไห้แค
ดีแก่ทินกรหุ้ม
ท้าวซืมซ้าความเผี่ยน	นบนาด ภูธร
เปลี่ยนกัน กินเมี่ยน
เขาเขี้ยว ลมล่อง
สั่งแสง	๘๘๕
◎	เชื่อญะ
ท้อจัก
อันว่า	คีนคอบท้าวพรราช
คำหลานลุ่มพรำแพง
ฝืนคำตั้งครองสาว
ฮักซ้อแท้ตูพี	เฮือนหิน ก่อนเถิ่น
จริงแจ้ง
นั้นอย่า จาเถิ่น
หากเมิง ว่าเนอ	๘๘๖
◎	บัดนี้
ท้อว่า
ที่นั้น	คิดใคร่เชื่อท้าวสูง
บาเจืองยังอยู่พลอย
หอมพลไ่ว้เงินคำ
นามนาดเนื้อใจแจ้ง	สุนจอม
นอนแล้ง
ซ้าจ่าย ถ้วนแล้ว
ลูกอาว ออกแล้ว	๘๘๗
◎	เคื่องจัก
เชื่อญะ
เมื่อนั้น	ให้พีเมื่อฝายน้อย นาแคบ
ถวยคำควรคอบหลาน
นายแสงไหว้จอมบุญ
ขึ้นสู่ห้องเถิงอ้ว	คุนซุน พี้ซ้าม
เฮาฮู้
ลาเล็ก
มิ่งเมือง	๘๘๘

๐	นางก็ แต่นั้น	ต้านเบิกข้อแช่สัง ยिनวอนคิดคั่งเคือง มือทวยแถมสารศรี ถามข่าวน้องธรรมตัน	เทพี คาซัง เสลียวคาค แต่ไกล ก่อนเถิน	๙๙๙
๐	พิกี่สู่วา บัดนี้ ท้อจัก	ภูวนาท้าวอนคิก บาไทแข็งข่มความ กอยหุมให้แนวนาม ฝูงต่างชั้นลุงเบื่อง	คิงพลอย แควนหมั้น เชื้อออก เหวพี้ เบ้าประสงค์ ว่าเนอ	๙๐๐
๐	ยังชอบ	พืทานให้บอกแก้ว อย่าได้วางพงศัพันธ์ พอที่บุญมิได้ ใช้ข่าวเบื่องเฮียมสู	ธรรมเอก อวนศรี กิงแนว นามไกล โดยใจ จงไผ ฮ่างอวน แต่เนอ	๙๐๑
๐	อันตั้ง พิกี่	เมียนใส่แล้วตาคาด เลยลวดลงคำควร เอ็งโง่ท้าวพาทิ คิดกำพร้าเนาแล้ง	ประชิดดี สั่งแสง เสียงแจ้ง นายหาก เห็นแล้ว ใคร่ประสงค์	๙๐๒
๐	ฮอยว่า เพราะเพื่อ นายค้อย	ขานพากย์เบื่องบ่ข้าง สองไกลจงจอดกัน เวราฮ้ายสามเวียน เยื่อนกล่าวน้องโดยด้าม	ปรารถนา แลข่าม กวนซ้อง จำแจก ดั่งแกลง นี้เนอ	๙๐๓
๐	เมื่อนั้น	อรแนกเนื้ออ้วค่า ปุนแคงควรอีกสิน นางก็เฮียงความต้าน เพิงที่ฮักข้อยข่า	คิดคาม สมผ้า คนแข็ง ง้วาด เทียวใช้ ชั่วไกล	๙๐๔
๐	สู่วา	ของฝากลั่นชั้นอาชญ์ ขอมวลไปกล่าวนาง มันก์ชมคุณเจ้า มิเครื่องย่องเมื่อฟ้า	ดูตระการ ในห้อง โอยทาน ทูลชม่อม สู่สาว แลข่าม	๙๐๕

๑	ว่าจัก	คืดย้อมยั้งดูเล่า
ทางยาวแสนลำดอย
สมเพิงไหว้เทพี
เมี้ยนพรากชั้นเวียงน้อย	ยินเหิง
ดงชั้น
ทูลเทศ
ออกทวาร	๙๐๖
๑	แต่นั้น	ขึ้นขี้ม้าเลยลวง
ฝูงสาวเมื่อชานขวาง
ชะบุนี้อยายแสง
ไนโลกใต้ลุ่มฟ้า	เดินผลู
ผ่อดอย คนใช้
หุยฮุ้ง
งามแจ่ง จึงเห็น	๙๐๗
๑	แม่งหนึ่ง	ฟุ้งฟุ้งพร้อมเถิงที่
เขิ่นเขิ่นเสียงชะนี
เขาก้ตามไปข้าม
เถิงกิบก้าดอยหว่า	เขียงขวัญ
ฮ่ายฮาว ฮิมถ้ำ
แสนดอย เดินป่า
แว่นอน	๙๐๘
๑	เมื่อนั้น
เห็นว่า	อ้วคำคิดจอดน้อง
ยินคำวนขอบใจ
โสมคราญหน้าปุนเดียว
พระพ่อเจ้าหมื่นม้าว	แล้วเล่า ไชสาร
จงท้าว
ดูเก็ง กันแล้ว
แข็งขัน ขาดคดี	๙๐๙
๑	เมื่อนั้น	เขจักคิดเพ็งพ้อง
ให้ว่าพาทีจา
กูก็ทนทรวงฮู้
ป่าช้าค้ำคะนิงเจ้า	เอาท่าน เป็นยวง
พ่อแพง กลางเกล้า
ฮมอาย หน้าแขก
ฮื้อดู	๙๑๐
๑		อรแนกเนืองนงถ้าว
ชะบุนทอนตตน
ทุกไทเที้ยนพอนอน
ดีแก่ดาวดาศฟ้า	กระสันวอน
เต็งผ้า
นิทเน่ง
แซฮ้อน ขอบเขา	๙๑๑
๑	แต่นั้น	ลมเป่งพร้าวพัดยอด
ฟิงยินตาเวาสุน
นายแสงใช้ปุนไป
การเถื่อนถ้องหลายมือ	ยังแซง
ส่งเสียง กวนก้อง
ประดับหาบ
ฮอดหลาน	๙๑๒

◎	<p>มันจิ่งขึ้นขาบทำว มือทวยสารอ่านดู ลีลาล้ำเงินยาง เจียมจากชั้นเชียงล้าน</p>	<p>กอยกล่าว คำนาง ใจสะบัน ก็คำ แล้วอว ย่อมเขี้ยว</p>	๙๑๓
สุกั			
◎	<p>อันจักนับฮ่าฮู้ ยังพอเที่ยวไปมา ดูตั้งทรวงกระสันฮ้อน มือข่าผ้าโทมท่อง</p>	<p>แท้ท้อ ลิบวัน หมั่นเหือน หยามหน้า สมแด ดานแปลบ ท่าวนอน</p>	๙๑๔
◎	<p>ฉิบได้แนบเนียนางนาฏ มรณาในสมคาม ข่าลาวฝ่ายถึงปะกัน ผู้เวนเผี่ยนพอให้</p>	<p>นิทรา ดั่งนั้น คอบชาย เขิงซู้ น้ำออก เหวเถี้ยน ผ่อคาม ว่าเนอ</p>	๙๑๕
แห่งว่า			
อวฮีบ			
แหนแก่			
◎	<p>ยังชอบใช้เชิญพวก ดูตั้งนางงามเป็น เฮ็งโยท้าวทวนซิ่น คิดซู้ชั้นตรงถ้วน</p>	<p>กอยสิน ฮู้ฤ ฝ่ายเฮา ฮอยถ้วน ขัดหลีก ฮ่าคะนิง</p>	๙๑๖
ทอว่า			
ให้ท่าน			
◎	<p>บัตนี้ แม่อยู่ฮ้อนสมคิก คองคำอวหากเห็น ลมเกาค้อแคมสวน ลูกพรากห้องโงงฮ้าน</p>	<p>คิงเหงา ทุกถ้อง สร้อยสั้น แผ่นลาวา</p>	๙๑๗
ดีแก่			
◎	<p>ข้ามเดือนไม้หลายหลั่น คลับคลาถึงแทบเวียง ฮอมคำขึ้นแถลงเถิง แหนพากย์เจ้าเมืองกว้าง</p>	<p>โพรพนอม วังกว้าง ท้าวกว่า กล่าวมา</p>	๙๑๘
เฮวฮีบ			
◎	<p>แล้วเล่าถ้อยฮั่วคำ เฮ็งญาฮินญะฮั่ว เดมเฮาใช้ชมสาร ยังเล่าอ้างเถิงท้าว</p>	<p>ทุกประการ หุมท้าว โอมอ่อน ลูกจอม</p>	๙๑๙
เมื่อนั้น			

◎	ใปกกล้า	ตัดท่อนฟ้าเป็นเชือก หอมความเชิฏนายแสง เชือกเงียะ	นำกลอนเกลี้ยงเจียรเถิง ให้แต่งข้างม้าลิ่ง	ระวังเวียง นั้นข้าม อ่อนสม เมื่อหน้า ท้าวซิ้ม ฟันเยอ สินทอง	๙๒๐
◎		ตั้งนั้น	ตั้งนั้น	ตั้งนั้น	ตั้งนั้น
◎	ผ่อเห็น	หลังเห็น	หลังเห็น	หลังเห็น	หลังเห็น
◎		แต่นั้น	แต่นั้น	แต่นั้น	แต่นั้น
◎		แต่นั้น	แต่นั้น	แต่นั้น	แต่นั้น
◎	ผ่อเห็น	บัดนี้	บัดนี้	บัดนี้	บัดนี้
◎		ดูตั้ง	ดูตั้ง	ดูตั้ง	ดูตั้ง

◎	อรนทกเนื้อเนาเน่ง ยังค้อยเต็งคำเสน่ห์ บากี้ไสยาคล้อย คิดซึ้งผู้ธรรม์อ้าง	นิทรา เหนี่ยวใจ จงชู้ ยามเดียว แล้วตื่น ลูกลุง	๙๒๗
◎	ฮั้นฮั้นก้องลมเบิก วันใสสูงส่องตอย ฝูงขุนขึ้นโห่งทอง ท้าวหนังเท่าหมอนล้วน	จวงทอง พันเยอ ดูเหลืออม เท็งสาด ลวดจา	๙๒๘
◎ ดูดั่ง ท่ที่ว่า	ภูวนาท้าวทวนกล่าว เฮาจักแปลงสารตรา ตางเตินให้แถมวอน คำซิมเจ้าลุ่มฟ้า เหมือนหมัน	คติเดิม หั้นแล้ว ไล่สม ผีนผ้า คิดซึ้ง เฮาเถิ่น ห่อนมาย เมื่อใด	๙๒๙
◎ พอที่	จาฮ้อเบื่องท้าวซึ้ง ก็ไปมีเงินคำ นับว่าวอนดาไว้ พระบาทหน้าเป็นเจ้า	พงศา ทานพุน มาดหมาย เถิงเถ้า เวนขวัญ ให้เปล่า เคียนครวญ แท้ตาย	๙๓๐
◎	ยังชอบซ้าสองเล่า ความผวนผางบ่ยอม ญนญนแข็งของาย เตินเพื่อนพร้อมทั้งค้าย	ตูกล นั้นก่อน คองฮ้าย ประดับภาชน์ แต่งตอม	๙๓๑
◎	สะพาดนิ้วทวยใส่ หอมความเถิงเผ่าผี อย่าลอนให้ลุงชิน จักกล่าวซ้าเชิญตำนาน	ทะเลจีน ฝูงด้า ขอยาก ปางนี้ แต่งาม	๙๓๒
◎ ฮู้ว่า	เสื่อปากชั้นเชียงใหญ่ วอนลุงมีใจคาม อย่าให้หลังแข็งข้อ ต้องตีมกลักกล้าน	คำวัง มากิน ค้อยโอม เอาฮู้ ไล่ไป เป็นท่าน ลวดมัว บ่ฮู้	๙๓๓

◎ แม้งหนึ่ง	ผู้ผ่านท้าวเลยเล็ก
สมสมฝูงพวกคริว
ซาก็เหียวกรกัม
พรากที่กว้านโงงฮ้าน	เมื่อสถาน
เทล้าง
ประนมมือ แล้วสั่ง
ฮีบไป	๙๓๔
◎ ผ่อเห็น	สะพรั่งไม้เปลื้องดอก
ฟิงยินฮีไฮฮัน
คลับคลาคล้ายสามมะหึ่ง
ล่านเถื่อนถ้องเขี้ยวเข้า	ดาวผกาย พุ่นเยอ
เฮ่งเสียง เฮฮ้อง
อ้ายหาด
ค้ำวัน	๙๓๕
◎
แต่นั้น	เถิงแห่งห้องเหวดตาด
อรนันเสียงลิ่งชะนี
เลยคราวคล้อยเถิงสถาน
ตันเถื่อนไม้ฮ้อดที่	ตองเตย
โตนตัน
ถ้ำแอน
เขียงขวัญ	๙๓๖
◎ แม้งหนึ่ง	เถิงแห่งห้องนครไหญ่
เส็งเห็นหอลายวัน
เถิงที่วังใส่น้ำ
แล้วเล่าขึ้นเมือกว้าน	เงินยาง
ส่องใส โงงฮ้าน
บางบิน เขาอาบ
จอดคริว	๙๓๗
◎	ฝูงบ่าวพร้อมปลงหาบ
เฮวฮีบดาความเถิง
มันก็คะนิงหลานท้าว
ขึ้นกล่าวอ้วใจแจ้	ประดับมวล
ล่ำมเขียง นางอ้ว
ศีลควร ใช้คอบ
บันาน	๙๓๘
◎	คิดชอบให้จ้ววาด
ปุ่นกันถือเครื่องคราญ
สองนายพร้อมทวนเมื่อ
ไหวท่านเจ้าลินล่าน	ลงอวน
คลากว้าน
เท็งสาด
เล็กประนม	๙๓๙
◎ แต่นั้น	จ้ววาดเมี้ยนมวลมอบ
นางชมผายผ่อดู
บรรณาการท้าวคำวัง
ครบเครื่องพร้อมทั้งผ้า	ของคราญ
ทุกถ้อง
แวนสะอาด
หลากหลาย	๙๔๐

◎	<p>น้ำทำนสร้างก่งท้าว ปุณนายสมแต่งมา มีแพรห้อยสายวัลย์ คอบท่านเจ้าโหงฮ้าน</p>	<p>เสวยราชย์ นครปะกัน เดินต้าน แวนหลาก แท่นทอง</p>	๙๔๑
◎	<p>เขาจึงใช้พากย์ถ้อย ชะบองขานขอบอว พาทีแล้วถวายสาร เยื่อนบไต้ยีนคล้อย</p>	<p>ถามข่าว เทพี เออไว้ เอาอ่าน คั่งทรวง</p>	๙๔๒
◎ บัดนี้ เมื่อนั้น เพิงที่	<p>ผู้ผ่านพื้นฮอยฮูป มาเสาวางคติหลวง นายแสงพร้อมขุนสม ไหว้พ่อเจ้าแผ่นล้าน โอนอ่อน</p>	<p>ชินแข็ง พี่แล้ว อย่าจา จงต้าน นบนาด แวนวอน ชอบแล้ว</p>	๙๔๓
◎ อันจัก มีฮ้าง เมื่อนั้น	<p>ตัดเครื่องชั้นขอขาด คือว่าภูธรขัง ลินเสียเมี้ยนคำพะไม อ้วค่าให้แต่งพร้อม ทั้งเหล่า</p>	<p>ชินแข็ง ดั่งนั้น ฝ่ายหลาน สองเจ้า ม้วยมอด ก็ฤา ฮีบthon</p>	๙๔๔
◎ หลานก็	<p>ประดับทอดถ้อยสอนสั่ง ปุณคำอนถี้แกม กินงายแล้วเลยแค ยินยั้งไซ้ในเนื้อ</p>	<p>ลาลง สมเชื้อ คุมบอก แต่วาน กิดาย</p>	๙๔๕
◎ พอที่ ให้ท่าน	<p>เมื่อสูท้าวแล้วพอก คองไตดูตั้งใน กรรมเวรเว้นปางประณม เจ้าตัวสร้อยคองถ้ำ</p>	<p>คินพลัน เที้ยวเถิน สารสร้อย หลงหลีก จริงแล้ว ซาติลุน ว่าเนอ</p>	๙๔๖
◎ ว่าบ เป็นแต่ เชื่อค่อย อันจัก	<p>คิดปลิกน่องเบื่องบาป บุญสองโสมเก็งโพย ดิงความเท่าทวนเถิง สู้ง่ายแท้ไทเบื่อง</p>	<p>จำจริง นี้แล้ว พายแพ้ พระราช เขาเถิน บ่มี ว่าเนอ</p>	๙๔๗

◎
เทพี	ขำจึ่งนบนาดแล้ว
ปุ่นเงินคำกล่าวนาย
ประนมกรไหววันทา
คุณอ่อนไ้เพื่อข้อย	เลยสั่ง เสี่ยงวอน
สองไข้
ทูลเทศ
ขอบใจ	๙๔๘
◎ ขำจึ่ง	พรากจากห้องพิเศษ
ไห้ไหลวาสอดเวียง
สมสมพร้อมปลงหาม
ขึ้นสู่เจ้าแผ่นดิน	มโนรมณ์
เลิงกว่าน
ของฝาก
เลิงฮ้าน แทนทอง	๙๔๙
◎
ท้อแต่	ประดับแต่งตั้งมวลงมาก
แพรคำกองสาดงา
บรรณาการเจ้ากือเมือง
ทุกที่เทียนขอหย้อง	แถวถัน
ในห้อง
ท้าวกว่า
ผ่อดู	๙๕๐
◎	สะพาดเทียนของฝาก
เขาก็ชมชูเซย
มีทั้งรัตนงแก้ว
ประดับแต่งแล้วนายจ้ว	คำวัง
กล่าวโอม เอาอ้ว
ผืนจิ้น เจียมหลาก
มอบมวลง	๙๕๑
◎
เมื่อนั้น	เจ้าจวากหน้าเส็งล่า
ผลควรชานขอบเออ
ขุนสมพร้อมนายแสง
ก้มซาบไหว้ทูลท้าว	ลักแยง
เอาไว้
ถามข่าว
ที่ย่า	๙๕๒
◎
เมื่อนั้น
กุกี้	กอยกล่าวข้อแซพากย์
แกวแกวเสียงขุนสม
บาไทท้าวเงินยาง
ข้าสั่งถ้อยเมียนแต่	ลงนาง
ส่งคำ แวนเผี่ยน
ชานขอบ
นายแสง ก็แล้ว	๙๕๓
◎
ชื่อว่า
ฤจัก
มีฮ่าง
สังจัก	คิดขอบให้เมื่อแสง
เปลืองแสงสูบ่าวขุน
มิงบ่ฟังกลอนเกลี้ยง โดยเดิม
ผ้ายแผ่นดินเทียวแท้	คำวัง
มาตัน
กุกกล่าว นั้นฤ
ยากใจ ดั่งนั้น	๙๕๔

<p>◎ แต่นั้น ท่อกว่า</p>	<p>เบื้องบ่าวต้นท้าวกว่า นายก็จำครองใส ภูบาลสร้างเฮือนหิน กระสันโศกฮ้อนสมแฮ</p>	<p>ฮับชาน จี้แถลง เถิงเจ้า นบพระราช บ่สเบย</p>	<p>๙๕๕</p>
<p>◎</p>	<p>ใช้กล่าวน่านามนาค เหิงว่าจำเผือเลย ขวอนเจ้าจอมบุญ เมืองที่พุ่นเฮือนเหย้า</p>	<p>พงศ์ตระกูล ล่งทาง ทูลท้าว ฮักมาก ตั้งเดยว ว่าเนอ</p>	<p>๙๕๖</p>
<p>◎ เมื่อนั้น คิดที่</p>	<p>พระบาทฮู้ฮับพากย์ อันจักเป็นกลมเกลียว สายนามเนือจอมไท พ่อพรากไว้เมืองบ้าน</p>	<p>สองนาย อย่าลอน มาต่าน ท้าวฮุ่ง กุพุ่น อยู่พลอย</p>	<p>๙๕๗</p>
<p>◎ ฤจัก</p>	<p>เทียนย้อมถ้อยใจฮุ่ง ลูฮีบถอยคำคิน เทพีเพียงแมนเหลา มาเหนี่ยวเกล้าสนันนี้</p>	<p>เถิงเฮา พีต้าย คอบเถิง ธรรม์เหง้า เหลือราช เหวพุ่น บ่ควร ว่าเนอ</p>	<p>๙๕๘</p>
<p>◎ สั่งว่า</p>	<p>ซาก์ทูลบาทแล้ว หลานก็ทวนค่างาม ล้งแข็งฮ้อฮิ้นความ บ่กว่าเจ้านครลัน</p>	<p>เลยว้า แวนแข็ง กล่าวเซย ชมต่าน ให้โทษ สนันนี้ ผ่อไกล หั้นถ้อน</p>	<p>๙๕๙</p>
<p>◎ ชื่อว่า แต่นี้</p>	<p>เหยยิวว่าแท้เป็นโทษ คองบูชาณท่วยไท บาเจืองตั้งใจจง ซืมเคียดฟูก่าเท็ง</p>	<p>พานเมือง ท่านนั้น เฮาฮู้ หมายมาด กิติ ฟาดหมอน</p>	<p>๙๖๐</p>
<p>◎</p>	<p>กูอยู่สร้างก่งท้าว ไฟไปจาคำหลอน โอมนางฮู้จาผวน บ่ใช่เชื่อลูกฮ้อย</p>	<p>เสวยราชย์ เงินยาง ตั้งสุ ผุ่งม้อย ต่านเติบ สนันนี้ จริงแท้ กล่าวควร</p>	<p>๙๖๑</p>

◎	ใผคำ	แสงมากอุ้มฟ้าเก็บ
อันว่าสมคามจัก
ฤว่าเมืองกูเท้า
ใผจักมาต่อต้าน	จักรวาล ได้ขำม
ค้อยทาน ทรงป้าน
กงพาน พลมาก
เถิงแท้ ท่อนขาม	๙๑๒
◎	ชื่อว่า
อันจัก
เหยียว่า	ปิดปากท้าวไทเป๋
ตู่จักยอสมคาม
ชูเขียงม้างเอานาง
อ้ายกว่าเต้าเถิงหนี	ระวังเวียง ก็ดี
ผอกสู ตางเข้า
ฮอยยาก จริงแล้ว
ป่วยคีน ฮู้เด	๙๑๓
◎	แต่นั้น	ชาก์ลูกพรากท้าว
ผันลวาฝีนออกเวียง
กรายหนห้องหอสูง
เหลียวผ่อเจ้าแพงข้าง	เลยเล็ก ทั้งอาย
วังกว้าง
อ้าวคำ
แต่ไกล	๙๑๔
◎		สะเพือกพร้อมป่าข่า
เขาก์อาลัยลัก
หังหังม้ายันแสง
มัวมีดไม้เป็นถ้อง	นางเข็ง
ลั่นใจ จงน้อง
ขำมป่า
แทบทาง	๙๑๕
◎		ดีแก่นกฮ่ายไม้
ภูเขาวางฮ่มฮัง
สุรยไคลคล้อยเขาคำ
ประดับไพรยั้งนอนแล้ง	ฮิมไฮ่ กินไฮ
ดอยฮั้ง
คล้อยคำ
ลวดแลง	๙๑๖
◎	ดีแก่
เขาก์
เคียดที	ฟ้าก่าเกี้ยวภูพ่าง
ดาราเฮืองส่องแสง
คะนิงนางแก้ว
ท้าวตึกท้าวอนแล้ง	พุงพาง พุ่นเขอ
ใสแจ้ง
ศรีกระสัน โสมฮาบ
ต่างสถาน	๙๑๗
◎	เฮาผอก
อันหนึ่ง
เหมือนดั่ง	ต่านหยาบฮุ้งแข็งแก่
บ่มีคำภูบาล
ลุงก์ฮุนความซ้อแซแข็ง
ปลาอยู่หน้าซังไว้	กวนพุ่น ซีม่นอ
กว่าเมือง แวนซ้า
พันขนาด
โทษมัว มากแล้ว	๙๑๘

◎	เมื่อนั้น	ลมสวาดไม้ก้องกิง ฝูงครีวดาหาคอน สองนายขึ้นลวาทอน ทางท่องเท้าถึงห้วย	เหมื่อยฮวาย แควนเข้า เลยล่วง ตาดผา	๙๖๙
◎	เมื่อนั้น	ข้ามช่วงกว้างถึงที่ ลงลาเฮวฮีบเมื่อ ภูธรทำวมฟัง แหนฮ้างเจ้าเมืองล้าน	คำวัง โสังฮ้าน พิพากษ์ กล่าวแข็ง	๙๗๐
◎	ฮอยที่	แล้วมอบเสื่อผืนหลาก มือทวยแยงญเยะเท บาดาลขึ้นเงินยาง ผิบได้ฮ่วมห้อง นางท้าว	กัปสาร ทรวงซ้อง ยุคราช แลนอ ลวดตาย กิติ	๙๗๑
◎		ให้ฮีบตั้งทะเลมาศ ดางยตอมลิ่งเมือง ตามเทียวใช้สองหน แม่นบให้พี่เจ้า แพงล้าน	มवलชาม ฝูงเหง้า พัตพอก กล่าวดี กีน่า	๙๗๒
◎	เลยลวด แหงว่า เมื่อนั้น	มาตอกตันว่าม้อย ตายเป็นผีพิศคน โยธาท้าวกินมवल คิดฮุ้งแก้วใจฮ้อน	มัวมุน มักจา ลางแล้ว เมี้ยนอย่า ฮ้าคาญ	๙๗๓
◎	เชื่อญะ แต่นั้น	คินคอบน้ำแวนว่า ตุดตั้งทรวงหลานเจ็บ ผั้นลวาช้ำเขาเขี้ยว ดีแก่ตาเวาฮ้อฮ้อง	ทุกอัน บ้วย แวนซ้อง คินเล่า เฮี้ยวไม้ ส่องเสียง	๙๗๔
◎		ทุกที่แหม่มหอมเผ่า กอยแสงฮันฮอดเขียง เมื่อถึงให้ภูธร เจ้าแผ่นหล้าควคร้าม	ไฟฟอน เขาม้า นบนอบ ใคร่ชม	๙๗๕

๑	แต่นั้น
แหนพากย์ข้อแซกล้าว
มือทวยผมแยกคืบ
โยธาเทียนฝูงขุน
ทุกที่ขึ้นเมื่อห้อง	กวนพุน
กำทั้น
เหง้าใหญ่
คั่งคน	๙๗๑
๑	เมื่อนั้น
ท้าวใส่ข้อแซซึ่ม
เขาก็กกลมคำควร
ปุ่นกันให้แขวนเงิน
ผัดว่านางซึ่มซ้า	คองพุน
ใคร่เชิญ ชนข้าง
ฟ้าสนั่น
เอาอ้ว มอบหลาน	๙๗๓
๑	ค้อนป่นฆ้องฮางใหญ่
ดาแควพานหมื่นหาม
เหลือแต่โธงทองย้าย
น้ำเลือนล้นปานช้อง	ประดับเสียง
ไหลดัน
ยอเฮียง ฮ้านลุ่ม
แกว่งฟาย	๙๗๔
๑	ผัดว่า
ข้ามเดือนไม้ภูท่อม
วอนทั้งหลายลำสวาง
ญนญนย้ายบวยคำ
ขุนลูกเต้าเดินข้าง	ทานพลาย เพื่อนพูน
ฝูงเถ้า
เพ็งแพ่ง
ช้อยแสง	๙๗๕
๑	ผัดว่าแพ้แห่งต้น
ชั้นจักมवलแพนแดง
กับทั้งบุญเฮืองอ้ว
หลานกำพร้าไปต้าน	ท้าวซึ่ม ชมเปื่อง
เกื้อยชู เขียงล้าน
อามคาย คิ้วก่อง
ส่งสิน	๙๗๖
๑	ลุงฟอกข้อต้านเดิบ
คะนิงคำขึ้นด่ากวน
เขาว่า
เมืองหลวงท้าวกงพาน
ตวยอยู่ที่คือช้อย	ผิดคอง
แกวม้อย
พลมาก
ม่อนมัน	๙๗๗
๑	เมื่อนั้น
เมี้ยนอย่าแล้วปุ่นปาว
คิดพอเอาขันคำ
เสนาพร้อมกินเมา
เมี้ยนสั่งเจ้าประนมท้าว	โยธา
ใส่ตาง โตงเหล่า
ทุกหมู่
ที่สถาน	๙๗๘

◎	ชะพู่หน้าพระบาท	ศรีคราญ	
	เดินขุนกวานเล็กแค	คลาห้อง	
แม่งหนึ่ง	สุริโยล้าบาดาล	เดินต่ำ	
	จัดหม่น้องนางท้าว	ฮ่วมพา	๙๙๓
◎	เมี้ยนข่าเข้าทวยใส่	ทะเลเงิน	
	พอดีเขาส่วยมือ	เช็ดผ้า	
เมื่อนั้น	ผลควรขึ้นสถานเพียง	ลดม่าน	
	แปรป็นหน้าผ่นหน้า	แนบนอน	๙๙๔
◎	เมื่อนั้น	นางกว่าผู้ผ่านพื้นมุษยราช	ฤเกียรติ
ปุนความ	ยินภูธรเพิ่มไป	ปีฮ้าย นี้ก่อน	
	กลัวเกรงต้องโพลเสียน	เล็กใหญ่	
ดั่งนั้น	ฤจกัหว้ายเดือนไม้ ทนท้าว	ที่พล พุนข่าม	๙๙๕
◎	บัดนี้	คิดใครไปฟางท้าว คลาแทน	ทองเหลือง ว่าฤ
	ใครจักปุนปีเดือน	อ่านเจียง จำหมั้น	
เมื่อนั้น	ภูธรท้าวทรงเมือง	ขานม่วน	
พอที่	อัปไซคฮ้ายเนาห้อง	หอนคง เมื่อใด	๙๙๖
◎	แห่งจักสู	ส่วนเมี้ยนมรณาศ	หัวพลาย เพื่อนพุน
	ประสงค์เสียงขบม่วนเมื่อ	เมืองฟ้า	
แต่นั้น	นางก็ผ่นผ่นแก้ว	พุมฟาย นองเนตร	
	น้ำลูบหน้าเทียมท้าว	แนบนอน	๙๙๗
◎	ผ่อเห็น	ญั่งญั่งเหลื่อมดาเรศ	เฮืองบน
	อรชรหลับชั่วดี	เดือนซ้าย	
	นรินทร์ผู้ผลควร	แล้วตื่น	
	พระบาทย้ายมาห้อง	แทนเพียง	๙๙๘

ทำงกว่ายกทัพไปตีเมืองเงินยาง

◎	แต่นั้น	ฮั้นฮั้นเทียนโยเฮศ เครือเครือเสียงแสงคร้ว นับแต่พันตัวให้ เฮาจักม้างซืมซ้า	ทูลโคล ควายซ้าง ปุ่นไป จุงแจก เซียงล่าน ล่วงผัน	๙๙๙
◎	ใผหาก	คืดแผกซ้อแซ่ออน พินคอกเทลูกเมีย ญนญนย้ายขามลาย เหลือแต่ห้องโงงฮ้าน	โอยขาม ดั่งนั้น ขายจ้าง เสียนสาด ลุ่มเทิง	๙๙๐
◎	เมื่อนั้น	ชะเพือกพร้อมอำมาตย์ เฮ็งโถตอมแต่นาง นรินทร์ผู้ผลควร นิ้วแนบเข้าบนไห้	เสียงมवल ฝูงหง้า ทำงกว่า หึ่งเมือง	๙๙๑
◎	ครั้นว่า	ด้าเผ่าซันเชื้อชาติ ตุงจักเนืองแพนเถิง ขอตาวต่องสมคาม ผัดผาบซ้าเซียงกว้าง	แนวนาม มากิน ซืมซม ชนซ้าง ให้ปลอด เป่ายอม	๙๙๒
◎	สุค้อย	เสื่อปากด้าวผาตลอด เดินตอมพลเพื่อนตู คุณหลานได้นางาม ด้าปู่เชื้อเชญคุ่ม	แดนผาง มากิน เต็มคุ่ม นงถ้าว ไพร่พล	๙๙๓
◎		จัดบ่าวพร้อมทุกที่ สมสมคนคั่งเต็ม ฝูงคร้วเค้าเทลง โยเฮศทำงฝูงแก้ว	อย่าหลง ตอมแล้ว ทวนปาก นั่งเมือง	๙๙๔

◎	สะพากพร้อมยอมหมาก ดาเปื่องจัดฮีบแค สะไหวซ้องกำเชิญ ค้อนโคตฆ้องเสียงห้า	ชั้นคำ แกมน้ำ เพ็งแพ่ง เฮ้งกลอง	๙๙๕	
◎	ให้ฮีบเหล้าดาแกว่ง แหนถองเถิงเผ่าผี ทู่จ๊ก เฮ้งจ๊ก ตั้งจ๊ก	ไกวปาน กินพร้อม มื่อกำ นั้นแล้ว ช้อยแหน แต่เนา	๙๙๖	
◎	ให้ผาบได้อั่วคำ ละวังลำแนนฮ่วมสวน ทานพลายแพ้วลก็อ ตั้งนั้น จ๊กแต่งตั้งปางซ่าง	อามคาย เสลิมกว้าง กอยง่าย ผอกพลี	๙๙๗	
◎	เมื่อนั้น เขียนปายเปื่องปานแกว่ง เดินเขาฝุงมนตรี ภูบาลเหนี่ยวกำคำ นางนาฏเหน้าเทียมท้าว	เสด็จการ แต่งกัน กินเหล้า ค้อมก่อง อยู่เสงี่ยม	๙๙๘	
◎	ตู่จ๊ก เฮ้งซุ่ม ญ่องญ่องเนื้ออู่แก้ว ชลธาลงสว่างไหล ขอวอนให้ทวนยอม เจ้าลุ่มฟ้ากอยถ้อย	แผ่งพ้อ เพ็งตรอม เหลือย้อย คำเคียด ปางนี้ กล่าวแข็ง	๙๙๙	
◎	กลัวว่า อันว่า พอที่	บังเกิดฮ้อนเคราะห์เบียด คำแหงโดยตั้งเฮา เฮ้งญาเขียนปีลุน ฟังพากย์ข้อเคยฮู้	บาทา แสงฮู้ แวนปลอด อ่านเจียง ก่อนเดิน	๑๐๐๐
◎	เหยี่ยวว่า เขาก็ลือว่า เมื่อนั้น พอที่	พลโคตค่านคินยาก หินเหวเฮียงหมื่นผอม ภูธรให้ชานนาง กรรมเกิดชั้นเนาห้อง	ยังทาง นั้นข้าม ผาชั้น อันชอบ หอนคง เมื่อใด	๑๐๐๑

◎	ชื่อว่า	อันว่าคุณอ่อนห้าม
จักค่อยลงพลไป
ขวัญหัวสู่วานพอง
ไฟจักถอดสิ่งเสี้ยน คำฮ้อน	ยินชอบ เชื้ออวน
ต่อลุ้ง ลางเมี้ยน
พร้อมพ่าย ก่อตี
ฮอดหู ได้เต	๑๐๐๒
◎	แต่นั้น	ทุกฝ่ายเค้าข้างเฮื้อ
เฮาจักชูเงินยาง
เล็งเห็นแพนหางลัน
โยเซศตันเสียงกล้า	เฮื่องงา
บักลัว เกรงหย้าน
เหลือนา นองเครื่อง
กล่าวหาญ	๑๐๐๓
◎	เหยี่ยวท้อ	เฟื่องเฟื่องกั๊กคันฮ่ม
โสมคราญนางลูกแมน
ทำเปื่องปลันสมคาม
ประนมแนบนิ้วผันไต้	คูนเมือง
มัวให้
แพ้เพื่อน
แทบผัว	๑๐๐๔
◎		ค้ายเผ่าหน้ากอยเคลื่อน
วอนเหนือหัวสูงตุ
ชมชมน้ำชลธิ
ท้าวกว่าเจ้าตัวสร้อย	ทุกคน
ฝูงข้อย
นองหยาด
ชมตัน สิ้งนาง	๑๐๐๕
◎	แต่นั้น	ขึ้นชู้ข้างคลาคลาด
เล็งดูแพนหางปุ่น
โยธาเทียนเหงพัน
ฮั้นฮั้นม้าวอนแล้	เมืองปะกัน
ปาวไป หัวหน้า
เหง้าใหญ่
ออกเวียง	๑๐๐๖
◎	แมงหนึ่ง	ไญไญข้างย้ายย่าง
เถิงที่เซียงบานบด
ดีแกฮั่งเฮืองงิ้ว
นกฮ้ายไม้ชมพัว	ชำเซิง
ป่าตาล เดิมตัว
หลายพัน ทองเทศ
เพื่อนคณา	๑๐๐๗
◎	เมื่อดู	สุริเยศเศรำมัวเมฆ
โยธาเตินแต่งปุ่น
นรินทร์ย้ายกฤษช
ลงจากข้างเมื่อฮ้าน	บดออน พุ่นเยอ
ยังด้าง
เซาจอด
ฮ่มขวาง	๑๐๐๘

◎	ทุกที่พร้อมปลงจอด เล็งดูแพนหางเหลือ หุนบั้งพร้อมกวานแก พลญึ่งเท่าอิมน้ำ	เขียงบาน ท่งนา นองเต้า อ้ายกำ คั่งแพน	๑๐๐๙
◎	ค้ายสำเบื่องงอดป่อง แจนแจนจัดชูเมือง แองกาเจ้าคำวัง มันนั้น เป็นกึ่งเหง้าแนวหน้า	เขียงผา มवलม้า หลานราช ที่เข็ง	๑๐๑๐
◎	สะพาดพร้อมทั้งท่าน เอ็งโถยลชูขุน บัดนี้ สมทรวงคล้อยคิดใน ท้าวซิ้มซ้าคำล้น	พระยาหลวง ฝูงต้น นงเคียด สิ้นประมาณ	๑๐๑๑
◎	ถาว่า ไผจัก ต้านเบียดเบื่องเฮาถ่อย เมืองมันจังกพาน ขอมแพนเข้าวังเวียง ต้านเต็บม้างทลายฟ้า	ดูแควน แม่ไป ปูนกว้าง ยศยาตร มาเถื่อน ฮอดเฮา	๑๐๑๒
◎	ถาจัก ตัดป่องเมี้ยนขอขาด ทำใจเหงาอยู่ทรง เอ็งโถยเมี้ยนพาที แกวก่องพร้อมอ้ายเกื่อน	โมตรี คำฮ้าย เสด็จพราก ขุนเพ็ง	๑๐๑๓
◎	มีฮ้าง บ่ควร เขาก็คิดเคียดฟู เมืองมันมีผาวัง แต่เพ็ง จาคำเข่มข่มแข็ง ผัดว่าซ้าแอดค้อม	เขิงขนาด สมสม ลงล้อม ถาท่าน ต้านตอบ เฮวนี่ ทังอัว อุ่นอาม	๑๐๑๔
◎	แต่นั้น บัดนี้ ท้าวกว่าคิดชอบใช้ มิงญะยามทางเมื่อภูสูง เฮาจักไกวดาวเข้า ให้แต่งหน้าปิ่นเล่ม	นายมาต ปุนไป กล่าวถอง เถิงซ้า เงินยาง เทยาด ล่องทาง ไว้นอ	๑๐๑๕

๑	มันก็	นบนาถแล้วเลยล่วง กรายดงยางฮ่มงาม	เดินผลู เงาซ้าย	
	แม้งหนึ่ง	ทวนเตียงท้าวภูสูง ขึ้นกล่าวอ้ายสองซ้ำ	ผาหลอด ชอดคำ	๑๐๑๖
๑		นายมาดเมี้ยนเมื่อคอบ เสาจักนำทางทวน	เฮ็งญา ก่อนเดิน ก่อนพล ไปหน้า	
		มันก็กอยแสงขึ้น ถวายเป็นข้อมขุข่า	ลาวพอน เทียวท่อง ขอบใจ	๑๐๑๗
๑	ผ่อดู	สุรย์ส่องคล้อยคุมมิด เสียงนินในเกยหลวง	มัวแสง ฟันเขอ สั่งลา ลงห้อง	
	แม้งหนึ่ง	บาก็จถึงแก้ว คำหึ่งน้องนางท้าว	แพงเมือง เมียมึง คู่คน	๑๐๑๘
๑	พอที่ ตั้งนั้น	ทำโทษแพ้นสิ่ง คือว่าสวางบุญคุณ	คัตรู เมื่อใด คอบเฮือน เฮียงหน้า	
		ชะบุนื้อเสวยทอน เจ้าห่มผ่านอนแล้ง	ทั้งฮ้อย ลวดกระสัน	๑๐๑๙
๑		อรทู่ฟ้าเฮื่องเฮื่อ ซอนซอนเสียงไ่ขัน	รัศมี ชานก้อง	
		นายเนื่องย้อยวันลี พลพวกฟ่องปูนตั้ง	ลงหยาด แต่งคริว	๑๐๒๐
๑	เมื่อนั้น	อ้ายหาดพร้อมภูท่ม หนัสน้ำปูนปาวพล	สามมะเห็ง ไปหน้า	
	เตียงที่ อันที่	พองายแล้วเส็งกัน ท้าวซิมเจ้าลุ่มฟ้า	กอยกล่าว เฮาเพ็ง ทุกประการ	๑๐๒๑
๑	เพ็งที่	เฮวฮีบใช้เขียนข่าว सानสานเสียงสามมะเห็ง	ยังควร หั้นข่าม สั่งชา ประดับถ้อย	
	บัดนี้ ให้ท่าน	แกวกั่มวลพลข่าม กรายแดน เจ้าตัวสร้อยปูนตั้ง	ภูท่ม เฮาแล้ว แต่งดี ว่าเนอ	๑๐๒๒

<p>๑ ถือว่า แต่นั้น แมงหนึ่ง</p>	<p>เล็กทุ่มพื้นเพงยาด เผือกก็มีใจจง ซำก็ลีลาย้าย เถิงป่าพร้าวซ้องยอด</p>	<p>เงินยาง แลเยอ จอตทวน เถิงท้าว ท้าวทาง ซำมเถื่อน เซียงจวง</p>	<p>๑๐๒๓</p>
<p>๑</p>	<p>จัดเพื่อนเข้าปักตูใหญ่ ยันความหาอวพวง ซำก็ประนมเนื่องนิ้ว อ้ายที่เหง้าผาหลอด</p>	<p>เมื่อเมือง สืบนำ เถิงเจ้า เลยถวาย เถิงข่าว แดนแกว</p>	<p>๑๐๒๔</p>
<p>๑ เฮานี้</p>	<p>ซำก็คิดอ้าวอ้าง เป็นแนวนามแต่เพ็ง ซำก็จำเผือผ้าย เห็นที่ท้าวกว่ากว่าน</p>	<p>ท้าวที่ เงินยาง ภูล้าน ทางเทียว เถิงราช พลตื้อ แต่งตาม</p>	<p>๑๐๒๕</p>
<p>๑ เขาจัก เหมือนตั้ง</p>	<p>ผัดยาดอ้วเอาอ่อน ขอสสมคามไคร่ชู สิงฮ้อนโดยแกว ทังว่าตันเถื่อนกว้าง</p>	<p>สองศรี ว่าอัน ชนซ้าง กวนราช เฮาแล้ว เผือซ้อย ขอดแสง</p>	<p>๑๐๒๖</p>
<p>๑ แต่มัน เลยลวด</p>	<p>ท้าวซิมฟูกำฟาด สุญเษดาแลงประดับ ปุ่นดาเหล่าไผอน ค้อนปายหน้ากลองเค้า</p>	<p>เท็งหมอน แต่งถัน แถวเข้า เพ็งแพ่ง ฮีนัน</p>	<p>๑๐๒๗</p>
<p>๑ เขากี้</p>	<p>ทุกแห่งพร้อมเฮวฮอด เฮาจักชนชาวปะกันเกือยชู มवलมาป่านหลายแสน ผัดกล่าวม้างเซียงล้าน</p>	<p>ภูบาล ซิงม้าง สินส่วย เฮาแล้ว อย่าหวัง ว่าเนอ</p>	<p>๑๐๒๘</p>
<p>๑ ผ่อดู</p>	<p>อรท่วยฟ้าเศร้ามะฆ หังหังปุ่นปาวพาง ประมาณเมี้ยนพาแลง น้ำหล่อเหล่าเพ็งแล้ว</p>	<p>มัวแสง ฟุ่นเยอ ตอมเข้า แล้วอย่า กล่าวนาย</p>	<p>๑๐๒๙</p>

◎	สะพาดน้าบนบอบ
มือทวยปานแกว่งปูน
สมสมเปื้องชลธา
ค้ายบ่าวน้อยกินพร้อม	เฮ็งโง
เป็นถ้อง
ทรงเทียน
พรั่เมา	๑๐๓๐
◎
แต่นั้น	ฝูงหมู่ข้าเขาเปลี่ยน
ทั้งหลายเขาแซกปาง
ผลควรเหง้าพระยาหลวง
คิดชู้ชั้นระวังไว้	ป็นโตง
ประนมไหว้
ท้าวซิ้ม
ผ่อคาม	๑๐๓๑
◎
เขากี้	หลักต็มสู้แสนสิ่ง
ปูนแดงควรคู่คน
หอมเงินฮ้อยปูนป็น
เข็งซิ้มเจ้าลุ่มฟ้า	ลับปลัน
เขาข้า
ฝูงบ่าว
ใจแจ้งที่ย่า	๑๐๓๒
◎
อันจัก
เมื่อฝาก	ถามข่าวท้าวภู่ม
เฮายังมีขันคำ
ผองคุณสันเหลือดิน
ขาพื่น้องโดยได้	ทั้งสอง แต่เนอ
เครื่องลาย ลงต้อง
ดูประเสริฐ จริงแล้ว
แต่เบา ก่อนเถ็น	๑๐๓๓
◎ แต่นั้น
เจียมแต่	ข้าเคิดคร้ามเลยตื่น
มือทวยเอาใส่หัว
เฮาเป็นข่ามาใน
ของฝากเจ้าตัวข้าง	ตกใจ
หุมอ้าง
ภู่ม
ชมเมี้ยน แต่งดี	๑๐๓๔
◎ แม่งหนึ่ง	สุรย์ส่องซ้ายลงลุ่ม
ยอมมือทูลบาทศรี
ลิวลิวข้ามเขี้ยวทาง
เป่าสู้ก็เถื่อนต้อง	บดผิว
ลวดเลย ลงห้อง
ท้าวเรศ
ผาล้าน เกลือนกอง	๑๐๓๕
◎ เมื่อนั้น
เส็งกัน	ผู้แห่งเหง้าทรงเทศ
ดาแพนทองฮีบปูน
มนตร์ต้านความหาญ
โยเชศฮ้อนฝูงแก้ว	บุฮาน
ไปต้อน
หุมมาก
กล่าวเฮือง	๑๐๓๖

◎	ให้แต่งเหล่ามวลมาก ปุ่นเปื่องประดับฮีบพาน เลากลองไค้สะบัดไชย กำแจกซ้องฟายแล้ว	มาไซ เพ็งน้ำ ชมม่วน พ่องป็น	๑๐๓๗	
◎	ทะเล่นเทียนโยเฮศ เกรินันแสงสุญ เฮวเฮ่งเชิญความให้ เจ้าหมื่นม้าวคะนิงแจ็ง	เต็มเติน เสียงท้าว นายเฮือน ประดับฮีบ จอตการ	๑๐๓๘	
◎	เหยียวว่า บ่ซ่าง	แกวลีบซ่างซิงฮ้อม ญเขาผายแผ่พล ยอมมือให้ไผกวน แหงจักเมียนซัวพร้อม	ทางฮอม ดั่งนั้น มาอ้อม กุมราช เขาได้ เมื่อฟ้า สู่นาง	๑๐๓๙
◎	เมื่อนั้น มาเฮา อันว่า	อำมาตย์ตันท้าวซิม ปุ่นแพนหางออกไป สามมะเฮียวผู้คนหาญ ใจเบ่งพื่อนคิงง้าว	ชมหาญ ดาต้อน ดูเบ่า ท้าวหนุ่ม เงือดกลาง	๑๐๔๐
◎	กลัวท้อ	ฟ้าทุ่มน้ำเทท้าว เฮาบ่วงเมืองหลวง ฮมฮมซ้ากลองสุน โยเฮศท้าวฝูงตัน	มานอง พุ่นดา อย่าจา จงปุ่น เพลงพาทย์ พรั่เมา	๑๐๔๑
◎		พระบาทให้เมียนบัว เดินฝูงเขาพวกคร้ว ทะเลอนเทียนทะเลจีน ตั้งแต่ทำโฮงฮ้าน	หลุบถอน ปุ่นเข้า ถอยเล็ก แท่นทอง	๑๐๔๒
◎		สะเพือกพร้อมขุนใหญ่ ในปลาญเลียนถ่องแถว ผลควรให้ทรงเมื่อง ประดับแต่งพร้อมนายซ่าง	ตอมมวล ถันกว้าง ให้ว่า ซู่สาร	๑๐๔๓

๑	เมื่อนั้น
แมงหนึ่ง	ทุกที่เทียบเดินอย่า
สมสมยอทะเลจิ้น
วันเอียงต้นหลิบดอย
ค้ายสิ่งเหง้าลาไห้	หลบถอย
แจกทาน ทั้งเข้า
เดือนสว่าง
พรากลง	๑๐๔๔
๑		พระบาทท้าวย้ายย่าง
สมสมลตม่านคำ
เทพรวงคล้อยคิดหาญ
ใจสู้ฮ้อนกำด้าม	เมื่อสถาน
ลายคำ
หุ้มมาก
ดาบเทียม	๑๐๔๕
๑	เมื่อนั้น
ยินว่า
สั่งเล่า	นางซิ้มตันท้าวปาก
แกวมาขอโสมเสงี่ยม
มาสรวลให้เป็นมัว
เล็กบ่มัวเมืองล้าน	ผันลัว
เหนี่ยวใจ จงอ้ว
ยุคราช เหาหนี
ทຸ່มนอง	๑๐๔๖
๑	พอที่
แต่นั้น	ภูวนาดตันตามแพ่ง
เวรตองถึงถึกเฮา
ไสยาค้าหลายยาม
เดือนดวนข้ามควางฟ้า	ธรรมดา
ฤหำม
แล้วตื่น
ฮุ่งมา	๑๐๔๗
๑		ฮั้นฮั้นข้างควาญอาบ
สินควรลุกพรากมา
มุนตรีขึ้นถึงโสง
ค้อนเฮ่งฮ้องพลเข้า	ประดับตี
ในห้อง
แล้วสั่ง
ห่มุ่เดียว	๑๐๔๘
๑		ญั่งญั่งเบื่องง้ววด
ทั้งสามมะเฮี้ยวอ่อนสอง
แหนเวียงไว้อาวพวง
นับแต่ล้วนลูกท้าว	ค้ายวง
ขุนข้า
พลส่วย ควรแล้ว
ฝูงกล้า ขอดไป	๑๐๔๙
๑		เจ้าอว้ยหน้าเดินแต่ง
อย่าลอนไลไผเสย
นับท้อพลาขามได้
ประโคนคาคดเมี้ยนมวลงห่าง	สมคาม
บ่เดิน ชนข้าง
สามพัน ตัวเลือก
เครื่องคำ	๑๐๕๐

◎ ชื่อว่า	สะพู่พร้อมงาเผือก แกวตาลนแผ่นดิน จักค้อยคุณหาญให้ อย่าลวงเข้าลวงแค้น	เขียงแดง เดินเต้า กิติ แข็งแข็ง ชิงที่ โคบพล เพื่อนเนอ	๑๐๕๑
◎	แต่นั้นเขาก็ นบนาถแล้วขึ้นขี่ ญนญนยอหอกดาว ไหลหลามเท้าบางบิน ผิดว่าแพ้พลตื้อ	พลายงาม เต็มแล้ อ้อมท่ง เกิบแกว	๑๐๕๒
◎ ผ่อเห็น หลังดู	ทะเล่วนพุ่นถ้ำแอน แกวทางหอมฮีบคอ แยงยังชั้นเขียงหลวง ไพร่แตกเข้าเขียงล้าน	ผาจวง พุ่นเขอ คลาบ้าน พระราช ชู่กาย	๑๐๕๓
◎ คบหนึ่ง แต่นั้น	เถิงที่ห้วยตาด หัวแหลมแกวผ่อพลาย ลางพ่องตันดินดง ปูนแจกตั้งขวาซ้าย	หลังเผือก ผาทอง เห็นฮ้าย ลักลอบ แต่งสกรรจ์	๑๐๕๔
◎	ประกอบหน้าท้าวหนุ่ม คุณมันเป็นเขื่อนแข็ง เล็งดูงาเขี้ยวข้าง พลมากล้นฮิมห้วย	สามมะเฮี้ยว ขนงตัน แมนฮำ ปลงฮอด โหนหาญ	๑๐๕๕
◎ เขานั้น	อ้ายหาดท้าวผาตลอด วิญญาณยังฝ้ายขาว นายจันเจ้าหนองตั้ง คิดบ่หย่าน ไคแท้	คิดทัน เขียงล้าน ชั้นซืม ตีข้าง ซวาดหา	๑๐๕๖
◎	หลักตัมฮู้ฮี้แต่ง แมนมาหลายเลื้อนมา กูปฮินขามแท้ แกวเงือดค้อนตีข้าง	สมคาม ขุนซ้อน ทวนสาร โสมผ่า ช้อยแสง	๑๐๕๗

๑	แต่นั้น	สว่าสว่าเบื่องท้าวหนุ่ม
ไสพลายแยงแมนฮ้ำ
เล็งดูงาเขียวเข้า
ข้าซ่มเจ้าลุ่มฟ้า	สามมะเฮียว
ฮีบทาน ทั้นหน้า
หาแกว กวนต่อ
ตีข้าง ลวดชน	๑๐๕๘
๑	กุนี	ขัดฮ้อไกล้วาวเงียด
แมนฮ้ำสนฮีบหนี
แกวแกวท้าวสามมะเฮียว
ข้าซ่มเจ้าตัวข้าง	งอนแสว
วางด้าง
เฮื่องอาชญ์
สูฮู้จิดมือบั้น	๑๐๕๙
๑		เลือดหยาดฮ้อยแขนขาด
เสียงฮ้อแมนแยงมวล
แยงเขาเบื่องนายจัน
ย้ายหมู่ข้างงาค่อม	พอเมา
มาฮ้อม
ข้าซ่ม
เครื่องคำ	๑๐๖๐
๑	ชื่อว่า
สุจัก	แกวตี่มลันเหลือแผ่น
สมสมชาวหนองตั้ง
หวังผลาญได้โดยใจ
ขอฟาดข้างตัวกล้า	บาดาล กิติ
แยงกัน กางถ้ำ
จงง่าย ก็ฤ
กล่าวทาน	๑๐๖๑
๑		จ้ววดเข้าเขิญฮ้อย
งาสารสอยเสียบวง
วางตำต้อตี่ชน
จ้ววดแพตี่ข้าง	จำจน
พลายแลญ์
ขจัดแตก
ชววดแยง	๑๐๖๒
๑	แต่นั้น
หุนบัง	เสียงแยงเบื่องแกวเคียด
นองแผ่นดินดาดแดง
สามมะเฮียวตั้งดาตี
ค้ายปากชั้นเขียงล้าน	คูนมา
ดูฮ้าย
ขัดฮ้อ
ฟ่ายมวล	๑๐๖๓
๑	เล็งดู	ชะพุ่มข้างท้าวใหญ่
แกวกวนแข็งข่มเขา
ค้ายวงย้ายสังเต็ม
ชนโสบฮ้อนงาหลัง	หุนบัง
ขุนฮ้อน
ตำขนาด
เลือดไหล	๑๐๖๔

◎	ข้าขี่มเปื้องขอฟาด แกวก็ไกวดาวแข แหงว่าถือดีแล้ว	ฟุบตี แขกหาญ หุมสู วางเวณ อ้าวคำ	
สังจิก	วายคอบชูเท้าท่าน	แองกา	๑๐๖๕
◎	ค้อมว่าแล้วจ้าวเงียด ไกวฮางพาแก่งแยง	ค้ำยวง เปลื้องข้าง	
นายจัน มันก์ ตีก่อ	ขวางหนีฟ้าเปิดขุน ข้างชิดล้มตายบ้าง	เขินบ่าว พ่องเขลย	๑๐๖๖
◎	เมื่อนั้น ทะม่าวหน้าท้าวกว่า ตีพลายเงยเกี่ยวมวล สามมะเขี้ยวสู้ปุ่นใจ เล็กทุ่มไต้ลุ่มฟ้า	กวนฟุ่น มาหน้า เจียนเกล้า หลายท้าว ฮาบเฮา	๑๐๖๗
◎	เพิงชอบใช้เขี้ยวข่า เอาหัวเขาหมูเขลย มวลพลเต้าเต็งมา ทุกง่อนไม้เตียรต่าง	เฮ็งญา บั่น คีนไหว พร้อมกว่า ดาตพล	๑๐๖๘
◎	เฮาก็ฮบฮาบแพ ยังเล่านองพลมา ผลควรให้สมเพิง โดยเฮ่งฮ้อนเฮวม้า	หลายท่า กระจัดจวน ดั่งเหมือย ไหลฮ้อน คะนิงมาก ปางนี้ ฮีบแสง	๑๐๖๙
◎	ค้อมสอดขึ้นไซพากย์ เติมคำแถลงชูอัน ฟังพอแล้วภูบาล ค้อนโคตไค้กลองฆ้อง	ทุกประการ เอาไหว กอยเกล้า โให้หัว	๑๐๗๐
◎	จัดปาวให้หมอไก่อ ปองตัวตีถ้วนถอง ขุนแกวเจ้าเมืองปะกัน ผัดกล่าวข้าเขียงล้าน	มาพลัน เถิงต้า คนมาก เฮวฟุ่น เป่ายอม	๑๐๗๑

๑	ปิดปากพื้นท้าวกว่า	ตรงกวาน	
เฮาก็	หอมแพนหางแต่งปูน	ไปต้อน	
ดูตั้ง	ฝูงหาญฆ่าเขาตาย	จम्मอด	
	ยังเล่าข่อนคือน้ำ	ญึ่งฝาย	๑๐๗๒
๑	เจ้ากล่าวแล้วหมอทอด	ประสิทธิ์ดู	
	เลยทวายตัดกากยา	ยังหมั้น	
ตัวนี้	เสียดชื่อมั่งฟูเปื่อง	เฮาสูง สุ่มฮาก	
ดีท้อ	เขาะขอดเข้าเชียงล้าน	อยู่แข็ง ชอบแล้ว	๑๐๗๓
๑	จักเล่าฆ่าหลายพากย์	ฤคกร แลช้าม	
หมอกี้	แกลงโดยเติมปู่ครู	จาเจ้า	
หาญที่	แกวกวนฮ้อนสมเฮา	นานหน้อย	
อันจัก	เข้าล่วงชั้นเชียงล้าน	เบ่าถอง	๑๐๗๔
๑	เหมือนตั้ง	เชิญช้อย ฮักษา	
มันกี้	ยังชอบวอนกิงเชื้อ	ยังไหว	
	ผองความควรแต่ยำ	ท้าวสูง	
	เฮียงญาฮู้สมเพิง	จำเฮิญ	๑๐๗๕
เมื่อนั้น	หมอคาดแล้วทูลไหว		
๑	เจ้าป่นหน้าเล็งสูง	ทุกलग	
	เดินเสียงใสสังสอง	นายไ้	
สุญเียะ	ทันพลเข้าเวียงหลวง	ระวังราช เหวเถิ่น	
	ให้เลือกข้างตัวตัน	แต่งมน ว่าเนา	๑๐๗๖

กองทัพเมืองเงินยาง ถอยเข้าในเมือง

๑๐	เหยี่ยวว่า เขากี้	ประดับหมู่ท้าวคินอาสน์ สูญพลแพนฝ่ายหลัง ขานความแล้วประนมลา ขึ้นขี่ม้าเฮวฮ้อน	ถอยงาม เสียข้า เลยล่วง สืบทาง	๑๐๗๗
๑๑	เขากี้ มันกี้	พันเดือนกว้างถึงช่วง สุ่มพลายมวลทันกลาง ฟังกลอนข้อแขงาม แกวเคลื่อนใกล้พอปี้ม	สมคาม อยู่คอง คนใช้ แล้วผ่อ ชั่วปิ่น	๑๐๗๘
๑๒	ว่าเบา	ต้องต่อข้างชนสาบ ลอนจักถอนคินหลัง เขากี้แปลงพลพร้อม ท้าวกว่าย้ายพลเข้า	ญแสง ดั่งนั้น เพื่อนเติม ดูฮ้าย หัวกรม กอยพอก ข่มมา	๑๐๗๙
๑๓	กวานแก	เบื่องชอกซ้ายแกวก่า ทั้งแองกาเกี่ยวสาร สามมะเฮียวถ่มพลายทอง ค้ายสิ่งเหง้ายพร้อม	แมนฟอง ไสเข้า ทวนผ่า พาบชน	๑๐๘๐
๑๔	นายจัน	สว่าสว่าข้าท้าวซี้ม ตีแมนฟองฟาดขอ แปรสารฟูเฟ็ดเฮว ข้าท่านเจ้าเชียงล้าน	ชมหาญ กะชั้นข้าง ฮามเพียก ไล่ตาม	๑๐๘๑
๑๕	ขอแยง	ค้ายเผือกเบื่องท้าวหนุ่ม ตำกวานแกแกวง์ดาว งาเฮียวค่านคุงไพร เบื่องซี้มพร้อมเอาได้	สามมะเฮียว เปื่อยเบื่อง เท็งแห่ง โพ่หาย	๑๐๘๒

๑	เทือนั้น
มันก็	สะเม้งได้ท้าวใหญ่
โทรมพลายหนีกว่าเมือง
ปะแหวนเนื้อเสยลา
ค้ายบ่าวแฉุยขึ้นง้อ	กวางแก
ดูฮ้าย
ลตเครื่อง
งัดละอา	๑๐๘๓
๑	เมื่อนั้น
หลานนี้
อ้วนค่า	เฟื่องเฟื่องซ่างจ้ววด
ยอทวนแยงแองกา
เป็นเขยท้าวนครหลวง
เจ้าตัวสร้อยเชิญเข้า	ค้ายวง
กล่าวถาม เถิงถ้อย
ชั้นซิ้ม แลฤ
สู่เมือง ว่าอัน	๑๐๘๔
๑	ให้ท่าน
เฮาก็
แต่นั้น	คิดต็มตั้งตางพ้อ
ชมเปื่องพักเพ็งอวน
แองกาเว้นวางอาย
แปรป็นหน้าดูนซ่าง	ชนพลาย
เอาอ้าง
อับปาก
ชวาดหน	๑๐๘๕
๑	ส่งบ่
เมื่อนั้น
หนักเนื้อง	เยื่อนยากให้เผื่ออุ่น
สามมะเฮียวเดินแสงพล
เสียงก็อ่ก้องกระดิงทอง
แส้ชะค้อมคีนสู่	มายมือ ก็เด
คีนพร้อม
ทวนย่าง
นครหลวง	๑๐๘๖
๑	เขาฮีบ	ค่างค่างแกซ่างอาบ
เนื่องกันเมื่อสูโห่ง
ถวิลไหวราชา
บอกที่ต้องแกวแฉุย	บางบิน
พันห้อง
กอยกล่าว
ย้อยกะจวน	๑๐๘๗
๑	เมื่อนั้น
เคื่องจัก
เขากี้	ค่าวค่าวหน้าท้าวซิ้ม
เต็งมวลมาฮอดเฮา
ขามเฮาตั้งเวียงสูง
เหมือนดั่งพร้อมเถิงหนี	ชมถาม
วันนี้ ฤไป
แสงอ่อน
เมื่องาย พุกแล้ว	๑๐๘๘
๑		หมักหมอนหน้าท้าวหนุ่ม
ทั้งหลายพักไครลง
กุบาสห้ามปูนความ
ให้แต่งเหล่าพานก้อง	ทุกขุน
ลาเจ้า
แควนเหนี่ยว
ส่องพัน	๑๐๘๙

<p>๐ คิดที่ เมื่อนั้น</p>	<p>จัดสืบพร้อมกินเที่ยว ขอคำแดงแจกปิ่น หาญพายต้องพลแกว นบนาคแล้วลาเจ้า</p>	<p>ทุกนาย ฝูงเหง้า กวนยาก เหวพุ้น เลิกลง</p>	<p>๑๐๙๐</p>
<p>๐ ดีแก่</p>	<p>วันพรากเมียนมัวมืด หงหงเดือนส่องงาม เอื้องเอื้องใต้เทียนยวง พระบาทผู้ยืนฮ้าย</p>	<p>ลับเมือง เงาซ้าย เท็งแทน บ่เสบย</p>	<p>๑๐๙๑</p>
<p>๐ แมงหนึ่ง</p>	<p>เชื่องแคว่นไซยอเย็น ภูธรเลยสว้ายมือ ธรรม์ย้ายขึ้นสถานเพียง เดือนต่วนข้ามควางฟ้า</p>	<p>ทะเลคำ เช็ดผ้า นอนเสื้อ ไก่อ้น</p>	<p>๑๐๙๒</p>
<p>๐ ดีแก่</p>	<p>สุรย์เชื้อแจ่งใสส่อง ในเมืองนั้นตีมคู ชะบุนื้อบาไท เสนาพร้อมทั้งค้าย</p>	<p>เท็งภู พุ้นเขอ แถมต้าย เถิงนอก อยู่วอน</p>	<p>๑๐๙๓</p>
<p>๐ ผ่อเห็น</p>	<p>แพนหอกเหลื่อมเหลือท่ง ปะคือคำออน ไหลหลามเท้าบางบิน มุงเห็นฟ้ามีดตั้ง</p>	<p>เงินยาง พุ้นเขอ อว้ายมา มีย้ง กาภาค ลมล้าน ส่งฝน</p>	<p>๑๐๙๔</p>
<p>๐ ญนญน เมื่อนั้น เฮวฮีบ</p>	<p>ทุกที่เทียนทุงดาด ชาวคำวังญะเยชฌ แองกาหย้องหัวพลาย ใช้แล่นม้าเดินแล้</p>	<p>ดับนา ขัดไกล้ ทรงเพศ ส่งเสียง</p>	<p>๑๐๙๕</p>
<p>๐ น้องท่าน กลัวท้อ เมื่อนั้น</p>	<p>ผู้ก่งท้าวประชิดเทศ สองแพงเฮวฮีบเดียว ฝูงสาวขึ้นขานหลวง ป่าชำคุ่มคะนิงฮู้</p>	<p>ทวนเถิง หนีแล้ ใจน้อง เมินมุง ฮอดแสง</p>	<p>๑๐๙๖</p>

ท้าวซิ้มแต่งคนไปเชิญท้าวฮุ่งมาช่วย

๑ ฟุ้งฟุ้ง	แล้ชะค้อมชั้นชื้อ ปูนแปงเกยกอสูง พระยาแกวเจ้าเมืองปะกัน ย้ายหมูข้างเซาชื้อ	เชียงสา สุ่มต้าย ท้าวกว่า หนองตัง	๑๐๙๗
๑ กวางแก อันจัก ตั้งนั้น	สว่าสว่าพุ้นท้าวแดต เขาหุนบั้งเบิกมา ทิดูด้วยพลแกว แสนต่อสำนควรไต้	แดนผี เชียงล้าน ฮู้มาก จริงแล้ว เป่าขาม	๑๐๙๘
๑ เฮาค่อย ควรที่	ฟิงกากแก้วหมอไก่ คองบูชาณฮีตถาม เฮียงคตตี้นเดินเถิง ค้ายสิ่งเหง่าอินพร้อม	คุมเวียง กอนเถิน เถิงเถ้า ท้าวฮุ่ง เฮาพุ้น พรำเชิญ	๑๐๙๙
๑ แต่นั้น สมสม	โยเซตเทียนคีตสูง เต็มเดินขวางคั้งคน ปูนเปืองให้อาวพวง เฮวฮีบผายแผ่นล้าน	เถิงเจือง ทุกด้าน พลส่วย เถิงท้าว ลูกจอม	๑๑๐๐
๑ เชื่อญะ แกวกี่ ใครจัก ให้ท่าน	ซ้ากล่าวข้อปะกันเกิด ฮอมพลายมามากชู บรรเทาแท้ทรวงลุง คิดอ่อนอ้วแพงล้าน	กวนเฮา ชิงปุ่น สะสว่าง เมื่อแคลน แต่เนอ	๑๑๐๑
๑ ฝิบ ฤจัก ทั้งว่า อันจัก	มาทอนท้าวเป็นช่าง ขอแมนฮุบฮาบชู ซิ่นแซ้งเบื่ององกา ต้านตอบข้อเชิญเจ้า	เสีสิน คอบแล้ว เชียงล้าน เพราะฮุ่ง หลานดา บกว่าเชื้อ	๑๑๐๒

๑	แต่นั้น	ฟุ้งฟุ้งเมี้ยนประดับหาบ ขอมือทูลเหนือหัว เลยลาผู้ผลควร คิดท่านเจ้าตัวสร้อย	เอียงถัน ค้อยคง ครองข้อย ภูวนาท ทรวงฮ้อน ฮ้ำคาญ	๑๑๐๓
๑	แต่นั้น	ขึ้นขี้ม้าผายผาด ฮวานฮวานสุรย์ส่องโพยม คะนิงเมืองชั้นเชียงหลัง	ไปเปื่อง ยังเข้า เหลียวผ่อ	
	แม่งหนึ่ง	เข้าป่าไม้เมืองอ่อน	ภูเมิน	๑๑๐๔
๑	ดีแก่	ล้านปงสร้อยซ้องช่อ เดินดงดินไผ่ปาง	แคมภู พุ่นเยอ ฮิมห้วย	
	เล็งเห็น	ชะลอนพร้อมฮังฮวน วันวังส้วยสุนไม้	เอื้องดอก เมื่อแลง	๑๑๐๕
๑	ดีแก่	นกฮอกฮ้องชมคู่ กอยแสงนับอ่านคราว เขี้ยวทางเท้าผาหลวง	พึงคณา หลายมื่อ ห้วยตาด	
	แม่งหนึ่ง	เถิงที่กว้านอรทิม	ฮ่มเพียง	๑๑๐๖
๑		ชวาดชวาดน้ำไหลแวง สองนายเฮียงจอดเกย คอนคอนคุ่มใจจง ค้ายไฟรฟ้าชมพร้อม	คูปคอน ลงม้า ภูวนาท เฮวพุน พรำกัน ก็แล้ว	๑๑๐๗

ทำบุญขึ้น

◎	เมื่อนั้น	พระบาทเบื้องทำวสุ่ง ประสงค้ไสสันลูกเม็ง	เจืองหาญ มัวตัน	
ดีแก่		พระพายพานฝ่าแฝงภู ประดับเลียบล่านเลียนพร้อม	ทะเล่น พุ่นเยอ พ่องไหล	๑๑๐๘
◎	พอเมื่อ	ฮว่านฮว่านฟ้าฮ้องฮ่า ทุกไทชมชื่นฤดู	ฮวายเสียง เดือนตั้ง	
ดีแก่		ลมเปลียงไม้ใบปลิว โพยมเมฆกั๋งดาววันไว้	เปลื้องฮ่วง เมื่อหนาว	๑๑๐๙
◎	ผ่อเห็น	ไฟลวงแฉ้วเผาป่า สวาสวาเสียงคีรี	ปลงวอน พุ่นเยอ เฮ่งแสง ฮั่นก้อง	
		อรชรช้ายเดือนตน ตา (เวา) ฮ่าฮ้องไทห้วง	ดับถ่าย เฮียกขวัญ	๑๑๑๐
◎		เล็งฝ้ายฟ้าเส้าสูป วายนโยงเบิกตาล	ราหู ตีนบ้าน	
พอเมื่อ		ชะบุนื้อบาเจือง สุรย์ลวงล่านลงล้า	จงพี เลี่ยมเขา	๑๑๑๑
◎		เจ้ายี่คุ่มวอนมาก ยินเหงาทวนทอดตน	มัวกระสัน เต็งผ้า	
เบ่ว่า		บุญกันแก้วกรรมจริง ตั้งแก่ฟ้าเวรใช้	จักกลาด สันนี้ ส่งสนอง	๑๑๑๒
◎		ทำวสุ่งฮ้อนรัตนาสัน ชะบองบาบ่าวเจือง	นงวอน จงชู้	
เมินเห็น		ฮอนฮอนเหลื่อมวีคาง คำฮู้งผู้แพงล่าน	คุบคู พีตน	๑๑๑๓

<p>◎ ปานนี้ ไฟจัก ดูตั้ง</p>	<p>ชะฟูเนื่องงถ่าว ผายบรรเทาแห่งทรง สันเทเข้าสมบา มโนนาถซ้อนงชู</p>	<p>กุหลับ ไปเด เอี่ยมฮ้อน ได้ข้าม เปลื้องแปลบ ไขประมาณ</p>	<p>๑๑๑๔</p>
<p>◎ ตีแก่ ลอนว่า</p>	<p>เอื้อนแนบเนื้อเนาเน่ง ลมเซยพัดยอดตาล ไสยาเทียนทนแด มือลูบซ้องชมไว้</p>	<p>นิทรา กวนก้อง ดอมพี กูพุ่น ฟ่างหมอน</p>	<p>๑๑๑๕</p>
<p>◎ แต่นั้น ฝันว่า</p>	<p>แวนถ้อยฮ้อนพันที่ บาคราณอนเสื่อเพียง ไกวกงเยื้องยอชิง ปิ่นปายปล้ำเดิมล้าน</p>	<p>อัศจรรย์ พลอยคำ ผาอ่อน ล่องฟ้าง</p>	<p>๑๑๑๖</p>
<p>◎ ฝันว่า ฝันว่า เห็นตั้ง</p>	<p>ขึ้นแท่นแก้วทอราช การะนังม่านลาย มืออุยไล่เวียนเวียง ดาวดาษฟ้าคืนเข้า</p>	<p>มณเฑียร เลียนผ้า เจ็ดรอบ เอือทรวง</p>	<p>๑๑๑๗</p>
<p>◎ ฝันว่า เทพา ฝันว่า</p>	<p>เบื่องชอบซันจตุโลก ทังพลสวางส่งพร ดาวเอื้องแจ้จักรวาล ชุกตื่นแล้วทรวงคร้าม</p>	<p>เป็นเมือง อันแก้ว แวนประเสริฐ เยือกกลัว</p>	<p>๑๑๑๘</p>
<p>◎</p>	<p>ผู้ก่งท้าวทรงเล็ก ผายแดงบัวออกมา ชะบองเนื่อนวลศรี เมียนส่วยหน้าสรงแล้ว</p>	<p>นาคอง เกยแก้ว เสลียวาคาด ลวดจา</p>	<p>๑๑๑๙</p>
<p>◎ ฮอยว่า</p>	<p>คินนี้คำไสยาสน์ เทพาเพ็งเพื่อบุญ อัศจรรย์แท้เห็นกล ท้าวบอกแจ้ซาอ้าย</p>	<p>ขามฝัน ดีฮ้าย การหลาก คว่างพาย</p>	<p>๑๑๒๐</p>

๑	เขาก็	นบนาดแล้วขานพากย์ จาคำมค้อยถวาย เป็นดั่งบิตรให้สุธน ให้ลูกเข้าต่อข้าง	ภูธร สนองเจ้า อิราช วันนั้น ชนฮาบ สมคาม	๑๑๒๑
๑		พ่อท่านฝันปาดไล่ โจรฮังเฮวฮีบขาม บุญบาเกือหลายเขียง อันว่า ปีนปายต่องเติมล้าน	ถุกออก เวียนเวียง ขอส้อง ชมอ่อน จริงแล้ว ลวงฟัง ตั้งนั้น	๑๑๒๒
๑		เจ้าจักได้ท่อนท้าว ภายหลังผางบ่จา อันว่า ดาวเฮืองเข้าอุทัย เจ้าจักได้ตัวข้าง	มหาลาก ชูเมือง จงสร้าง ทรวงเฮือ สามต้น เพื่อนพล	๑๑๒๓
๑	ฮอยที่ เมื่อนั้น	ยคยั้งเท่าฟ้าเพื่อ เทพาคูนแผ่ผล ชะบุนือเฮ็งโฌ แม่แต่งห่างพลีแล้ว	ชุมพู ผายกว้าง ชมขึ้น ชู่ประการ	๑๑๒๔
๑		ฮั้นฮั้นเทียนฝูงพวก ดาไหแคฮีบพาน ล่ำล่ำท้าวทวยปาน พ่อพรากเมี้ยนเมื่อดำ	มุนนาย เพ็งน้ำ เป็องแกวง ช้อยระวัง ลูกเนอ	๑๑๒๕
๑	บัดนี้ ลอนว่า	ลูกอยู่ไฮ้หนแห่ง เงินค้ำยังยอมไป พองความตันโสมงาม ป่าชาดเกล้าสินสร้อย	นาคอง พ่อเอย เป็นเข้า จ้อมม่วน ชวาดแพง	๑๑๒๖
๑	พอบ ฤจัก เจียมแต่ นับว่า	คิดช้อยฮู้ฮอยฮ่วม เอาแพงศรีสู่เฮือน จอมวายไว้ตูพลอย เลี้ยงกำพร้าทั้งไฮ้	แควนตาย แลข้าม เฮียงหน้า พร้อมเพื่อน ไปชวาง	๑๑๒๗

<p>◎</p>	<p>เลื่อนเลื่อนน้ำเพ็งแพ่ง วางปานปูนปูอว ฝูงควัวย้ายขามลาย ชะพาดพร้อมฝูงเหง้า</p>	<p>โหงวม กินพร้อม เลียนแจก แต่งตอม</p>	<p>๑๑๒๘</p>
<p>◎ บัดนี้</p>	<p>อรแนกเนื้อมือแม่ หอมความถึงเผ่าผี บุญบางเบื่องเฮือนครอง สู้อยู่ฟ้าคุณค้ำ</p>	<p>หยุดวาง ฝูงต่ำ คางยาก ช้อยระวัง แต่เนอ</p>	<p>๑๑๒๙</p>
<p>◎ เขาว่า</p>	<p>เจ้าสู่งท้าวผินหลาก ไสยยังเหือกกลัว ถามถึงพร้อมพลหาญ เจืองจ๊กม้างท่านได้</p>	<p>หลายประการ กอยหย่าน อ้วยคว่าง คำล่าน มอบเมือง ว่าอัน</p>	<p>๑๑๓๐</p>
<p>◎ เหมือนตั้ง วอนทั้ง</p>	<p>ฝูงต่างท้าวทวนเฮียก ตุ๊กปุ่นเปื่องแปลง เทพาพุ่นแสนสวาง คุ้มยี่เจ้าเฮือนไฮ้</p>	<p>สาธูการ เครื่องงาม พลีเข้า เสื่อป่า มากิน ลูกจอม แต่เนอ</p>	<p>๑๑๓๑</p>
<p>◎</p>	<p>เมี้ยนอย่าแล้วน้ำหล่อ ลุงอวตอมคู่คน โยธาเทียนทุกแถว ค้ายสำข้าเทแล้ว</p>	<p>วางสลา แควนหน้า ถอยพราก เล็กสถาน</p>	<p>๑๑๓๒</p>
<p>◎ เมื่อนั้น เล็งเห็น</p>	<p>อ้ายคว่างด่านท้าวปาก ขอว่าสมภารเพ็ง เสบยเบื่องหัวเขียง ตูตั้งขุนขี้ม้า</p>	<p>ปุ่นเสียง ตั้งใจ ตูข้า ชั้นทั้ง พุ่นเฮอ พลพร้อม พร้าหลาย</p>	<p>๑๑๓๓</p>
<p>◎ เขาว่า</p>	<p>ผู้ก่งท้าวใช้ลอบ มันก์ผายเชิงเสย สมคามเกี้ยวเงินยาง เบื่องท่านเจ้าเมืองล่าน</p>	<p>ลักถาม ล่องไป ปุ่นตัน ยุคราช เหวพุ่น ล่องทัน</p>	<p>๑๑๓๔</p>

๑	แต่นั้น
คือว่า
บัดนี้	ขึ้นคอบท้าวบนบาท
ในโง่นั่นกล่าวหาญ
ปรารถนาได้โดยใจ
เจ้าอยู่บ้านชมชู้	เฮ็งญา
หุ้มลู้
จงไฟ แท้แล้ว
ย้อมแควน	๑๑๓๕
๑	แม่งหนึ่ง
เขาก็	ไผ่ไผ่ม้าพับจอด
วางของปลงหามวล
เสียงคนใช้หานาย
ลุงท่านเจ้าเมืองลำน	จำเวียง
เมื่อกว่าน
นำสืบ
เฮ็งคติ	๑๑๓๖
๑	มันก็
บัดนี้	เมี้ยนถีบถ้อยถึงอ่อน
เฮวความทูลบาศรี
บรรพารพูนกายลุง
เจ้าหมื่นม้าวใช้ด้วน	แองคอน
ลูกจอม ใจห้าว
แมนยาด
โดยสกรรจ์	๑๑๓๗
๑	มึงเงียะ	ชะพ่มพร้อมอามาตย์
เหงพันทั้งคว่างพาย
ไปทันให้มาโง
มันก็ลุกพรากห้อง	मामวล
พลพ้อง
เฮวด้วน จริงเถิน
เถิงกว่าน กล่าวกลอน	๑๑๓๘
๑		ทะเล่วนล้าพวงส่วย
แองคอนอวนแซกหน้า
แปลงคองเมี้ยนมवलปุ่น
ประดับหอกจ้าวงามห้าง	ดาของ
นายท้าว
ปู้สาด
แท้แหน	๑๑๓๙
๑		ชะพาดพร้อมเถิงที่
ดากันปลงเงินคำ
กายพวงเท้าทันกลาง
นบนบาทไท้ทูลแล้ว	เดินขวาง
คำแสน สมแก้ว
เมี้ยนนั้ง
คู่คน	๑๑๔๐
๑	ญนญน
นับท้อ
ท้าวซิ้ม	ญั่งญั่งตั้งถวายเป็น
ขอแพรจิ้นแจกกอง
พิทุรย์แก้วหัวตาย
เจ้าลุ่มฟ้าปุ่นเต้า	บรรณาการ
ทั้งผ้า
ฮ้อยลुक
แต่เบา	๑๑๔๑

◎	แหวนผูกแล้วลั่นคำ ถวงเถาว์ลี้คาคำ เอื้องเอื้องเหลื่อมคือแสง ประดับชู้ชั้นเลียนแล้ว	ควรเมือง เคียนหมั้น สุริเยศ กล่าวกลอน	๑๑๔๒
◎ มั่นจิ่ง	ทูลเทศไหว้พระบาท ภูธรทรงชอบหัว สองนายพร้อมประนมมือ ลุงซืมเจ้าแผ่นล้าน	บังคม หุ่มต๋าน ทูลท่าน ถามข่าว นัตตา	๑๑๔๓
◎	ผู้ผ่านพื้นทวนฮีบ วันมาลูงออกเฮา ยังเป่า มีคำไ้การใด เท่ว่า เล็กทุ่มช้อนเชียงล้าน	ฮับชาน ฮมฮ้อน ฮู้ฤ โพยพยาธิ เถิงนั้น ล่องมัว	๑๑๔๔
◎ ซากี	ไ้พากย์ให้ทูลบาท ทอว่า กลัววายเสียไพร่เมือง สิงญี่เกี้ยวเงินยาง ลุงท่านเจ้าตี๋สร้อย	บาตรี มवलช้อย ยุคราช เชิญข่า พร่ากอง	๑๑๔๕
◎ นับท้อ	ด้ามดาบค้ำนคุงเขี่ยม (?) ยังเล่า นองมนมาตั้งทราย แองกาพร้อมกวานแก ฝูงนั้น พลพวกพร้อมพลข้าง	พอเพ (เผาะแผะ) ไหลช้อน อ้ายกำ ชู้เมือง	๑๑๔๖
◎ ชื่อจัก	นับฮ่าให้ถ้วนหมู่ บัดนี้ การเคื่องแคนคั่งลุง เท่ว่า จงใจถ้าบาไท เชื่อญี่ยะ มवलมอบช้านครกว้าง	หลวงหลาย นักแล้ว เสมอก้าง ทวนฮาบ เขาตาย ข้างหลาน	๑๑๔๗
◎ ลุงพร่า	หอมลากลันยังยี่ง แกวกี้ ชมผลาญคืดใคร่ชู้ โสมพราวเพี้ยงพรหมตา เทิงว่า เล็กบ่มัวเมืองล้าน	ทุกพระยา ชิงอัว ไตรโลก เพื่องาม	๑๑๔๘

๑	ลุ่มว่า
พอที่
บัดนี้
โทษ่า	ไว้แห่งท้าวมนุษย์โลก
ทวนสมคามใครใจ
อาสมณฮ้อนฮุนแสง
ไต้ลุ่มฟ้าทั้งโลก	ญูปน
จงให้
ทิวหอด นักแล้ว
ลือหลาน	๑๑๔๙
๑	ครันว่า
บัดนี้	ปลดโทษแล้วสะสว่าง
เฮาจักเวนบรรพาร
โยธาข้าเชิญพล
ลุ่มท่านให้ตี้มฮั่ว	เสวยสม เมื่อใด
พวกพล ทังฮั่ว
พักเพ็ง พี้ตาย
ฮิงต้าย เขื่อนแข็ง	๑๑๕๐
๑	ทอว่า
เขากี้	คิดฮุงผู้แห่งเหง้า ดูเก็ง
มवलแพนแดงดาดเวียง
ไหไหล้นนาหลวง
โสมฮาบฮั่วคิงค้อม	สองตา ออกแล้ว
วังล้อม
เหลือท่ง
ฮ้อนฮาม	๑๑๕๑
๑	มีฮ้าง
เหมือนบ่
ฮั่วคำ	คิดก่งท้าวผู้เผ่า
ว่าจักยอสมคาม ฮาบเฮา
ปุนใจพ้องกายลุม
เจ้าตัวสร้อยชมตำนาน	พงค์ตระกูล
เป็นฮ้อย ฤทธาน
ละพี เสียฤ
คำวัน	๑๑๕๒
๑	เมื่อนั้น
กลัวว่า	ผู้ที่ต้นตัดฮีบ
โยธาทังแห่งพันพวกพล
เคื่องจักแข็งนครขวางสมคาม
พลท่านเจ้าหมื่นม้าว	ฮับถาม
ภายท้าว นั้นเด
คูนออก ได้ฤ
เทม้าง เมื่อลุน ฮู้เด	๑๑๕๓
๑	เหยี่ยวทอ
กลัวทอ	ฝูงไพร่ถ้องแถวนอก
ทวนใจเจียนแจกฮุน
พลบางเปื่องกายเฮา
เจ้ากล่าวฮั้นถามแจ้ง	เงินยาง นั้นเด
สองล้ำ
ฮามหอด ฮู้เด
คู้ครอง	๑๑๕๔
๑		ซาก็คิดฮอดฮู้
เขาบ่พองใจจัก
ยังค้อยแข็งนครถ้ำ
ค้ายแต่ตัวเขียงล้าน	ฮับพากย์ ภูธร
โลภลิม คุณท้าว
บาไท ทุกหมู่
ไพร่พล	๑๑๕๕

<p>๑ ปานนี้</p>	<p>ป้าอยู่ห้องคิดคั่ง แมนก็ชมชนพलय กงแต่ภูมิตถานถ้อง เชิญขอบใช้จันทร์เจ้า</p>	<p>คะนิงหลาน มากแล้ว ฮาบชู ชิงเข้า เงินยาง ยุคราช ช้อยแสง ๑๑๕๖</p>
<p>๑</p>	<p>เขาก็ผิดผาดอ้ว ลุงก็ชมแพงดู แกวกก็แปรแปลงตั้ง ลอนว่าเวนพื่นน้อง</p>	<p>เอาอ่อน สองศรี เก็งเมือง พันพ้อง เดินคดี เอาส่วย นงท้าว เก็งตน ๑๑๕๗</p>
<p>๑ ดั่งนั้น เหยียว่า</p>	<p>เจ้าอย่าสู้ป่วยสร้าง ตุจ๊กเอาพลเมื่อเมือง ลุงเล่าพาที่แท้ เลิกท่มลันเฮาพี่</p>	<p>พระมิ่ง ไมตรี หลังบ่า จงปล้น ลงโลม ลุชอบ บ่ทัน ๑๑๕๘</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>ท้าวขอบข้อขานออก โสึงหลวงนันคั่งคน ของายเมี้ยนมवलแถว จิ้นแจกช้องพานเข้า</p>	<p>ปีปาย ทุกห้อง ถอยเล็ก เฮียบแกง ๑๑๕๙</p>
<p>๑</p>	<p>ชะเพิกพร้อมฝูงไพร่ แองคอนกอกกล่าวพง สมสมเมี้ยนปุนทาง ข้าท่านท้าวธรรม์ตัน</p>	<p>เงินยาง ชาพัน ไทแขก แต่งตอม ๑๑๖๐</p>
<p>๑</p>	<p>ทุกที่เทียนขอแจก หอมความเชิญชูควง ฝูงผีเชื้อแดนดิน ลุงท่านค้ำพลถ้ำ</p>	<p>สาลี คราวฟ้า ชั้นปู่ มากิน อยู่คอง ๑๑๖๑</p>
<p>๑</p>	<p>เลิกท่มลันเพ็งราช ตูมาเวนนครหลวง ทุกกายเมี้ยนขอเวน กิบฮีบฮ้อเทเข้า</p>	<p>เงินยาง ข้างหลาน เป็นเจ้า ไว้อย่า เลิกพาน ๑๑๖๒</p>

◎	ชะพาดตั้งชั้นหมาก บาคราญเตินแต่งแค ลุงก็ย่ำแยงใช้ เฮาจัก ป้าชะค้อมไปต้อง	ทะเลคำ เฟิ่งน้ำ สองนาย เขิญช้อย ต่อทาน	๑๑๖๓
◎	อรม้อยหน้าท้าวสูง ประสงค์ความหาญ เมื่อนั้น สุรย์เฮื่องฮ้อนใสแสง คอนบอก แหกเบื่องเจ้าลุ่มฟ้า	ฮวยจันท์ ฮ้อลุง ทังป่า มนุษย์ราช ฟายแกว่ง ฮางเพียง	๑๑๖๔
◎	ชวาดชวดน้ำล้นเหือก ปุ่นเสียงถึงเผ่าผี คุณหลานม้างสมคาม เล็กทุ่มเฮื่อเฮียงล้าน	โหงวม ฝู่งเชื้อ คราวใหญ่ ปางนี้ ล่องลุง ท่านพูน	๑๑๖๕
◎	กุไชยท้าวใช้ฮีบ ตูจัก เขียวภูสูงหลังหิน บัดนี้ เงินยางฮ้อนคือควัน สุเญยะ ข้าช้อยข้าแมนม้วย	ทวนทัน เหวห้วย ฮมลวาก ตุ่มตาย แต่เนอ	๑๑๖๖
◎	พอเมื่อ เจ้าจากพี่คุณมิ่ง ครั้นว่า โปยอันตรายอย่าเลย ยอดดาวชี้แมนเลียน ทุกที่เทียนยอหย้อง	มาดา ลอนต่อง เลขอ่อน ท้าวแดน	๑๑๖๗
◎	เถิงท่อนท้าวเมืองใหญ่ คุณฝู่งก็แพนลาย ไสสันสร้อยสองนาง ลุงท่านเจ้าลุ่มฟ้า	เงินยาง เมื่อใด สอดยอ ออย่าข้า นงถ้าว เวนไว้ ว่าเสถียร	๑๑๖๘
◎	ค้ำค้ำวเปื่องปานแกว่ง แม่งหนึ่ง ปุ่นพอเจียนบ่าวชาว สุระพาฮ้อนวาทา ข้าท่านเจ้าทองล้าน	ไกววาง เขิญเข้า เฮื่องราช ลวดแหน	๑๑๖๙

<p>๑ ญนญน</p>	<p>นบนาถแล้วเลยแพ่ง ขอพิทายเทียนอัน (?) เขาพวงพร้อมพอเมา แก้วแก่นไ้ชานแขก</p>	<p>ตัดดวง เอาได้ เมี้ยนสั่ง แขงาม</p>	<p>๑๑๗๐</p>
<p>๑ เมื่อนั้น ฤจักละพี</p>	<p>ชะพังพร้อมยกย่าง ฮวานฮวานสุรย์ส่องดอย เจืองก็จิงเถิงแก้ว เจ้าตัวสร้อยใจแจ่ง</p>	<p>เลยลา ดูค้อย ศรีเสลิว จ้อมม่วน จากไป ได้เด</p>	<p>๑๑๗๑</p>

ทำวุ่นส่งสารไปตานางจ๋อม

◎ ขวบเมื่อ คิดที่	ฮว่านฮว่านฟ้าฮ้องฮ่า ทุกโทษมเหียรขวัญ ฮามเฮียมฮ้อนหทัยัง มือลูบซ้องชมไว้	เดือนสาม พุ่นเยอ มาห้อง ยिनโศก ฟ่างหมอน	๑๑๗๒
◎ เมื่อนั้น ชื่อบ บัดนี้เฮาก็ เพิงที่	อ้ายคว่างฮู้พากย์ถ้อย เฮือนครองลอนล่องไป หอมสินไว้เงินคำ เข้าเดือนไม้ทานข้าง	คติโลก โลมหลาน ปุ่นห้าม ซ้าจ่าย ถ้วนแล้ว ช้อยลุง ชอบแล้ว	๑๑๗๓
◎ พอเมื่อ คือว่า ลอนว่า เคียดที่	สบบาบแพ้วท้าวกว่า สวางจุงบุญคอบนาง มัวใจตั้งเฮือนหลัง ป่าตอกตันแข็งเข้ม	กวานแก เมื่อใด นงหน้า ไฮ้มาก บ่ยำ	๑๑๗๔
◎ เต็มว่า แห้งว่า	ตัดคำช้อยเก้าปาก เงินคำหนักเก็งตน เปลืองแสงใช้วอนเม็ง เข้าต่อข้างกลางแล้ว	ปุ่นแข็ง เอาอ้าง มิหยอน ดั่งนั้น เพื่อครอง	๑๑๗๕
◎ มีตั้ง ทอว่า	ชะช่อนหน้าท้าวฮู้ เงินทองทักท้อเฮา อันอวด้านเดินหลาน คิดเคียดตั้งกระสันซู้	ยिनกระสัน แสงฮู้ ให้สว่าง จริงแล้ว ใคร่ตาย	๑๑๗๖
◎ ดูที่ ลุงท่าน	กาก่องท้าวทรงแทน แองคอนผายกล่าวกลอน บุญมีเมี้ยนสมคาม เจ้าตัวสร้อยใจแจ้ง	ทวนคติ กอยถ้อย พันขนาด ห่อนฟาง เมื่อใด	๑๑๗๗

๐	ผิดว่าไว้เวนราชย์ เงินยางญี่ปูน ตั้งนั้น เฮาตาได้สินคราญ ต้านกล่าวป่าปูนให้	เอ็งญา เป็นเจ้า สร้อยขั้ง เป่าอาย	๑๑๗๘
๐	เจ้ายี่คล้อยคิดคั่ง เหมงพันทั้งคว่างพาย มาเฮา เดินแพนข้ามตงขวาง ลอนว่า เจ้าอยู่บ้านชมชู้	คาแคน หุ่มสู้ คราวเค่ง เฮวเถิ่น แต่ขวัญ	๑๑๗๙
๐	คิดที่แท้ฮ้อนเฮง แห่งค้อย เพ็งที่ ทำสกรรจ์กางเกิบแเฮง วางศรีสร้อยใสสัน ละพีเจ้าสินล้าน	สมใจ ฮุ่มค้ำน ง้อมม่วน อยู่เยิ่น ก่อนถ้อน	๑๑๘๐
๐	เฮวฮีบฮ้อนโดยด่วน ฮอยว่า เมื่อนั้น เวนจำเป็นป่วยปาง บาคราญคุ่มใจจง คิดฮุ่งผู้คิงค้อม	ดอมการ ชมชู้ กระสันแสบ ช้อยแเฮง	๑๑๘๑
๐	เพื่อนี้ เต็มว่า บาก็ อันนี้ บ่ฮ่างได้แนบเนื้อ นงถ่าว สองแพงพลัดไพร่ตาย เต็งสารสร้อยสมกลอน คือคู่เนื้อตนน้อง	เฮียงสม แลนอ ดูฮ้อง กอยพากย์ เพื่อนเพลลา พี่แล้ว	๑๑๘๒
๐	ยามเมื่อ ตั้งนั้น ฝืนฝากชู้ประชิดฟ่าง ชินกระสันอวนอ้งองค์ สมสมฮ้อนกระสันวอน เปื่องฝายน้องแสมเฮื้อ	พิงสมร เอาเกื้อ แวนสว่าง หอดทรวง	๑๑๘๓
๐	สารนี้ บัดนี้ แหนฮ่างให้ฮู้ที่ อาการหลงเกิบกวน แกวมวลข้างแสนสาร สุดที่ปานพลต้อ	คำแคน ก่อนเถิ่น เฮียงล้าน แสฮอด ลุงพุ่น ตีวแเฮง	๑๑๘๔

๑	ป้าทอดให้หิวสูง	เถิงเฮา พี่ตาย
มีวัน	วางแลงบายบ่กิน	กอยกลั่น
เลยลวด	เททรวงฮ้อนสมเหงา	คิดคั่ง
	เฮวฮีบชั้นเขิญน้อง	ช้อยพล
		๑๑๘๕
๑	เชื้อชาติชั้นไทที่	นามเดียว ก็ตาย
ยามเมื่อ	มีกั้วลชอบหลาน	ไปปาน
เลยลวด	เขี้ยวทางเท้าาคอง	ครราวเค่ง
	มวลมอบชั้นเขียงล้าน	ช่างเฮา พี่เอย
		๑๑๘๖
๑	น้องเปล่งข้อซ้นช้อย	ชนพลาย เพื่อนพุ้น
ชื่อว่า	มรณาในสมคามเพื่อคอง	लगแล้ว
	เป็นคนฮ้อนสมอาย	อับโชค
	สินลิ่งไ้พงค์เชื้อ	บ่ยำ
		๑๑๘๗
๑	อับโชคน้องสู้นั่ง	ในพล เพื่อนพุ้น
ฤจัก	เงินค่าควรคูนาง	นงกู่
	ทำตนให้ไทหัว	ซึ่งอน ไ้ด้นั้น
	เคียดเพื่อนิราศขู้	เนาแล้ง ต่างสถาน
		๑๑๘๘
๑	เจ้าอยู่บ้านเหยี่ยวหย่อน	หยุดใจ บ่สู้
ยังเพ็ง	จำนียายตั้งเฮา	แสงอ้าง
ฤว่า	เจียรบรรพา สร้อยสีไส	ฟองฟาด วันนั้น
	กระจัดจากฮ้างสุดทะนุท้าว	อยู่พลอย
		๑๑๘๙
๑	บามราชฮ้างยังหว่าง	สองฮา
ภาคหนึ่ง	บุญชูชักช้อยยวง	ยังได้
	อุสาสร้อยกงพาน	ภูวนาด
	ไ้ทว่าไว้หลายชั้น	ขั้วलग
		๑๑๙๐
๑	บังเกิดฮ้อนรัตนาสน์	อินตา
นิमित	เป็นกวางคำอ่อยอวน	เอาเจ้า
แม้งหนึ่ง	เถิงที่ภูมิสถานถ้องสาขา	ไพรมาศ
	มือลูบเกล้าโลมเนื้อ	แนบนอน
		๑๑๙๑

◎ เต็มว่า	ปางชาตินี้ในโลก อวารณได้ก็หากทวน พะเยียมสมเพิงสร้อย ฮักฮูปน้องเอาไว้	โลกา ทางซ้อง สารา เขียงฟ่าง แวนทรวง แต่เนอ	๑๑๙๒
◎	เมี้ยนคาคแล้วเลยสั่ง เฮาจักยวงพลแพน ยังไครวอนศรีแก้ว ยังจักคีตจอน้องกำพร้าว	แองคอน พรากเมือง วันหน้า โสภา ลงสั่ง พอให้ แวเมือง บ่นั้น	๑๑๙๓
◎ มิ่งญะเยะ เขาก็	ประดับตั้งข้อแขกล่าว เลยเล่าเมืองคำเถิง แหนว่าสมคามห้อม หลานจักห้วยย่านฟ้า	ทุกอัน ที่ยำ เป็นป่า เหงลุง ลั่นหมู ไปต้อง ต่อแมน	๑๑๙๔
◎ บัดนี้ อันหนึ่ง	ลอนว่าได้อยู่บ้าน การคำแคนออกเฮา เหยียวว่าแควแข็งแพ้ บกว่าผู้เห็นผ็ียน	เปื่องกิง เต็มแสง สมฮู้ พลลุง เลยลวง เฮาพี ผ่อไกล หั้นแล้ว	๑๑๙๕
◎ บัดนี้ มิ่งญะเยะ เมื่อนั้น	หนักชู้ชั้นซ้ำหน่วง ไซคำควรกล่าวถอง แองคอนไหวภูบาล ขึ้นชี่ม้ออันลั่ว	กี้ใจหลาน เถิงป่า นบนาด ล่องทาง	๑๑๙๖
◎ ผ่อเห็น	สะพาดไม้ลมเบิก ฟิงยินเซ็นเซ็นยุง ลิวลิวข้ามหลายคราว มันจิ่งขึ้นสู่ห้อง	ไบปลิว ฟุ่นเยอ ส่งเสียง สุนก้อง เถิงประเทศ ประนมนิ้ว มอบสาร	๑๑๙๗
◎ มีฮ้าง	เจ้าอ่านแล้วชลเนตร บาคราญจักจากเมือง คอนแกลงถ้อยโดยเดิม จ้อมข่าผ้าผันให้	นองแดง วันหน้า นั้นฤ ท้าวสั่ง ฮู้จ้อวน	๑๑๙๘

๑	อรนแกฮ้อนสมคั่ง
เฮวฮีบทวนความเถิง
ปุ่นคนให้วงคอน
เถิงแห่งหอช่อฟ้า	คับทรวง
ที่ย่ำ เป็นป่า
ขึ้นกล่าว
ธรรม์ห้อง มิ่งเมือง	๑๑๙๙	
๑	มีอ้างว่า
เมื่อนั้น	มันก็คิดชอบซ้ำ
มาดาอินคั่งเคื่อง
นครลุงพุ่นแกวเกา
เม็งต้นฟ้าฟิงฮ้าย	ไซซ่าว แหวอน
คะนิงท้าว
กวนยาด แท้ฤา
ฮ่ำคาญ	๑๒๐๐
๑	ชอบที่
กล่าวที่	ภูนาถท้าวให้กล่าว
ว่าจักลงทานดาว
เทลงแล้วเลยแดน
ฮู้ว่าเจ้าจวบฮ้อน	คำแคน นี้แล้ว
แต่ไกล ต่างต้อน
เถิงที่ เฮาพี
หลายชั้น ไซ้ประมาณ	๑๒๐๑
๑	อันให้พี	ลงส่งน้องธรรม์อาชญา
ฮอยที่ทวยไททาน
ควรที่เชิญหลานให้
หลานจักห้วยย่านฟ้า	มะสามเพียง ดั่งนั้น
เพื่ออัน อายหน้า
มาเวียง แวนชอบ
ตุเถ่า ไคร่ชม	๑๒๐๒
๑	เมื่อนั้น
แม่งหนึ่ง	คอนนอบนิ้วเลยฮีบ
กลมเสียงใสสั่งนาง
เถิงที่สถานสูงแก้วเก็งญา
ประดับชู้ช้อแซฝ้ายน	ฮับชาน
เม็งเมี้ยน
จ้อมม่วน
กล่าวกลอน	๑๒๐๓
๑	เมื่อนั้น
ถามข่าว	เจ้าด่วนฮู้ฮีบใส่
กอยความควรวาเวร
พระอวนแก้วเก็งญา
น้องกำพร้าตรงตอง	สारा
ตนตอง
กูอยู่ ดีฤา
แต่ไกล แต่เนอ	๑๒๐๔
๑	ถ้านี้
การที่
เคียดที่	หนักคู่ล้านลงลั่น
กางว่าหายบรรเทา
กังวลฮ้อนเงินคำ
เล็กทุ่มฮ้อนเชียงล้าน	ทับตน พีแล้ว
โทษแถม เถิงฮ้อน
นั้นชู้ ดีตาย
ล่องลุด ท่านพุ่น	๑๒๐๕

◎	เชื่อว่า กลัวท้อ	ลุงปั่วเต่าปงเฮ่ง จักค้อยเขี้ยวภูสูง เฮียมเอียงเลี้ยวลับสูญ พีก็แพงพรากน่อง	ระวังเวียง สังแสง ฮันต้อง เหยี่ยวหย่อน ก็ฤา ประถมเถ่า ชั่วกลาง	๑๒๐๖
◎	อันหนึ่ง แม้งหนึ่ง	เข็งซ่าชั้นเดิมก่อน ไมตรีติงนางคำ เวรณอมฮ้อนสมเปียน เลยลวดฝ้ายแผ่นกว้าง	บุษาน ท่านเอย คูใจ จงอ้าง จำจาก เหวห้วย ริงตาย	๑๒๐๗
◎	อันหนึ่ง	โดยภาคชั้นลูเพี้ยม นางพรายซักชวาดซิ่น อาตุรฮ้อนสมโพย เลยลวดซิ่นง่าไม้	พักสูญ ซาฮ้าง พิษสวาท จวงค้อม คาดคอ	๑๒๐๘
◎	บ่ว่า	สองพรำพร้อมมรณาต เขิงชายยอว่าลู มีคองแท้สือเกียรต์ พานโทษฮ้ายเอาเกือ	เมื่อแมน เป็นอ้าย เขาข่าว เลิงแล้ว เก็งใจ พีแล้ว	๑๒๐๙
◎	เมื่อนั้น อันจัก	เจ้าพาดซ้อเดิมก่อน ลอนลาพานอย่าเหยียว คะนิงอวนเพียงภาวนา ให้ท่านผู้ผญากว้าง	อุปมา เฮียมฮ้าย ทุกคำ คิ้นแล้ว จ้อคดี	๑๒๑๐
◎	อันว่า ตั้งนั้น	ฮักพรำพร้อมแท้ฮีบ ไพหากอวนวาจา ฝูงคนฮ้ายแสงซัง จตุโลกท้าวลงคุ่ม	ฮักจง ช่างผี ดูหน้า ซังตอบ ควรแล้ว ช้อยชู	๑๒๑๑
◎	บ่กว่า	การที่ผิดชอบฮู้ ปองยังมีเทพา ลอนว่าไถนโพยพัน แก้วแก่นไ้ธรรมเหง้า	ทุกท่วย หลึงชาย แห่งเฮา แสงไหว กลัวกลาย เป็นโทษ ญ่ยะวอน	๑๒๑๒

◎	สาโรชผู้เหวฮอด
กลัวภูธรพรากเสลา
อาสมณีสื่อนลอนเขียน
พระพี่เจ้าใจแจ้ง	ประดับดี
สูญถ้อย
ทั้งฟัง
ช่วยตรอง แต่เนอ	๑๒๑๓
◎	เขียนขอดแล้วเลยสั่ง
มั่นกัถนอมคงโดย
แองคอนไหว้ลาลง
ขึ้นขี่ม้าผันผ้าย	เสี่ยงวอน
จื่อจริง จำถ้อย
เถิงนอก
ล้วงคราว	๑๒๑๔
◎	ค่ายชอกห้วยเหลืองเหล่า
ดีแก้ลิ้มพลีเฮียง
ทวนทางฝ้ายหลายคราว
ข้ามท่งแล้งนาฮ้าง	ผงกะจวน
เฮียบจาว จูมแจ้ง
แควนฮีบ
ฮอดเมือง	๑๒๑๕
◎	ผ่อเห็น ฟ่ากีบหุ้มมัวมืด
บาเจืองจงจอดคง
คอนจิ้งผันลาวผ้าย
ขึ้นแทบไกล้ประนมหม่อม	ลับไถน ฟุ่นเยอ
คนใช้
ทางไกล เถิงท่าน
มอบสาร	๑๒๑๖
◎	เจ้าอ่านแล้วชลเนตร
โสมพรราวทวนทอดตน
ประสงค์ไต่ให้หายโหย
น้ำลูบหน้าแคงไล่	นองตก
เต็งผ้า
พิชสวาท ไต้นั้น
กล่าวคอน	๑๒๑๗
◎	บอกเพื่อนพร้อมอย่าคลาด
เมืองลุ่มมัวเหนียวอน
เห่งพันพร้อมหาญหาย
เปื่องดาบฆ่าพลล้าน	ยามงาย นั้นเนอ
ไปป้าน
อ้ายคว่าง
ล้วงแมน	๑๒๑๘
◎	เมื่อนั้น ผู่ฟางฮู้ฮับพากย์
หยียวบ ลงพลแพนเพื่อนหยัน
เขานั้น คือดั่งขัวสะพานตั้ง เป็นทาง
กางว่าได้จวบขู้	ภูบาล
หยามไฮ้
เทียวไต่ เฮาแล้ว
นางฟ้า เพื่อแกว	๑๒๑๙

◎	<p>อรใหม่เนื้อท้าวสูง แกวแกวเสียงลุงอาว ดีแก้ดาราแจ้ง เขื่อนข้าผ้าทั้งซ้อง</p>	<p>ชมเปื่อง สั่งลา ลงห้อง ปงเฮือง ในแผ่น พี่ชม</p>	๑๒๒๐
◎	<p>ฝูงแควนไช้ลดมาน ยินอาสมณ์ฟ่างเพลลา กระสันวอนท้าวเทพรวง ดีแก้เดือนส่องแจ้ง</p>	<p>ลายลวง นอนแล้ง ลูกนึ่ง เจียนไม้ เชื้อเขา</p>	๑๒๒๑
◎ ที่นั่น เหมือนดั่ง	<p>เจ้าคั่งคำพอเที่ยง โสมงามมาฮาบเฮียง บากี้โคกี้แก้ กระสันโคกแค้นแถนฮ้อน</p>	<p>ราตรี ฮิมหน้า สมทรวง ชาวดตีน ฮุ่งตาย</p>	๑๒๒๒
◎ เปื่องแขก	<p>ครั้นครั้นเทียนพลพวก ฝูงควัวควายแจกปูน โงงโงงห้องเกรี ลุงซิมเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>ประดับดี ไปช้า ฮันปาว ชมพร้อม เชื้อเฮือง</p>	๑๒๒๓
◎	<p>ค้ำค้ำแหล้อมแสงส่อง ทำเปื่องจัดแจกงาย ยอพานย้ายทะเลจีน เหลือแต่ค้ายโงงฮ้าน</p>	<p>อุทัย มาตัง เฮียงฮอบ ลุ่มเท็ง</p>	๑๒๒๔
◎	<p>คิดชอบใช้หาที่ ชะบุงคิงออกมา แยงที่ลวงกางเมี้ยน ข้าท่านเจ้าตีช้าง</p>	<p>อาวพวง เกยกว้าง คองปูน ปูสาด เนืองนี้ นอบถวย</p>	๑๒๒๕
◎ ทั้งสอง คอนบอก	<p>เปื่องปากชั้นอำมาตย์ ขาหาญพายแต่งเติน พางายตั้งแถวถัน เปื่องแขกเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>เหงพัน ตอมเข้า ถอยพราก สองปู ปูนกิน</p>	๑๒๒๖

◎	สร้างลั่นโยธา
ขานอาวถวิลนอกใน
ทุกนายพร้อมขุนกวาง
เมี้ยนหมู่เข้าเทแล้ว	ฝูงหาญ
ตางเจ้า
แล้วอย่า
พ่องลง	๑๒๒๗	
◎	ชะพาดย้ายขอมหาก
ชะบองบาลูกจอม
เมื่อนั้น
เมื่อนั้น
แม้งค์	ขันคำ
ใจกล้า
กอยแต่ง
ไปให้ สวดสะดี	๑๒๒๘	
◎	เชิญท่าน
เมื่อนั้น	เมื่อแห่งห้องโสงฮาส
ดวงศรีจ๊กฮีบแค
บาคราญย้ายยวงคิง
เถิงแห่งห้องเฮือนต้า	มาดา ฟันก่อน
เพ็งน้ำ
ยกย่าง
กล่าวพลี	๑๒๒๙
◎	ลูกจ๊ก
บัดนี้	ไปต่างท้าวทานบัว
สิงญิกวนเกิบชู
ในเวียงเพ็ญฟองไฟ
ลุงเหนียวให้ไปป่าน	ปางหลวง พ่อเอย
เซียงกัน
ฮมชะลวก
ช้อยแข็ง	๑๒๓๐
◎	บัดนี้	คุณลูกแพ้พลเพื่อน
คีนมาผัดกล่าวแปลง
ยินแคนไฮ้เงินคำ
ละฟุ้ง้อมกูฮ้าง	แกวแมน
ปางซ้าง
คุงขนาด
ง่ายตาย	๑๒๓๑
◎	คู่คอย
อันหนึ่ง	ฝูงเผ่าเชื้อชั้นชาติ
ดุนพลายแสงฮาบแกว
ยวงแนนคุ่มมาดา
คิดเคียดไฮ้ลีนสร้อย	เฮ็งญา มากิน
กุมได้
เจ้าแม่ กูพี่
ลวดไป นี้แล้ว	๑๒๓๒
◎		ฝูงสิ่งเสื่อเจียมแต่
ฮู้ว่าเมืองไกลชั้น
พอดี้แล้ววางพลู
น้ำหล่อเหล่าเพ็งแล้ว	ชุมปาง มากิน
ค้อยโดย ตอมเผ้า
พร้อมหมาก
ลวดหยาย	๑๒๓๓

<p>๑ เล็งดู</p>	<p>ประดับชู้ชั้นเลยพราก ทรงคิงผาย่างทวน โยธาท้าวเต็มเติน เหล่าใหญ่ตั้งกำซ้อง</p>	<p>มาดา เถิงห้อง ทุกแห่ง ชู้ไห</p>	<p>๑๒๓๔</p>
<p>๑ บอกให้</p>	<p>ขาปูพันพวงแกว่ง ไกวปานปูนกล่าวดอง เสียงความถ้วนทุกลง จัดบ่าวเจ้าเซียงล้าน</p>	<p>เสียงเพียง เถิงเถ้า แล้วอย่า ลวดเอา</p>	<p>๑๒๓๕</p>
<p>๑ ปูนกัน เมื่อนั้น</p>	<p>สว่าสว่าก้องโสงฮาซ ดูชาวเฮาคู่คน เก็งญาฮ้ายคิงแพง ทุกที่เทียนแพนลั่น</p>	<p>เฮิงโญ แควนเผี่ยน พร้อมลูก ลวดดา</p>	<p>๑๒๓๖</p>
<p>๑ ครั้นว่า</p>	<p>แม่กล่าวซ้อแซถึก อินทร์พรหมทั้งเทพา ถอนดาวซีแมนเสียน ผัดผาบแพ้แมนม้วย</p>	<p>โอยพร ซ้อยชู แนนท้าว เลยอ่อน มุ่นกะจวน</p>	<p>๑๒๓๗</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>ชะช่อนหน้าเจ้ายี่ ประนมวันทาใส่หัว ภูธรให้จอมเมือง แม่อยู่ห้องโสงกว้าง</p>	<p>ฮับพร หุมอ้าง คิดคั่ง ค้อยคะลำ แต่เนอ</p>	<p>๑๒๓๘</p>
<p>๑ เทื่อนี้</p>	<p>อย่าโศกฮ้อนสมกึ่ง อินตาตรองมิ่งแนน คองใดแท้แทนชู ลูกจักพรากแม่ผู้คิงค้อม</p>	<p>การใด นำเกี้ยว ชักช้อย ค้อยไป ก่อนแล้ว</p>	<p>๑๒๓๙</p>

ทำวุ่นยกพลไปแวะตั้งตานางจอม

๐	อรม้อยหน้าทำวุ่น กลัวกรายยามโชคไชย	ฮัดแดง (?) ชนช้าง	
เมื่อนั้น	สองนายสู้เขียนความ	ภูวนาด	
เผื่อจัก	ผ้ายแผ่นล้านเมื่อหน้า	ก่อนพล ฟันแล้ว	๑๒๔๐
๐	ผู้แห่งเหง้าชานแขก ชาวเงินยางเล็กลา	แขงาม ลงห้อง	
ณณญน	ฮวานฮวานเหลื่อมแสงใส	สุรย์ทึบ	
เล็งดู	ค้อนเฮ้งผ้องเตินแส	แส้งไป	๑๒๔๑
๐	ให้ฮีบย้ายฝูงหมู่ ไทนาคองปาวกัน	แพนหาง กางด้าง	
สมสม	นางจอมเจ้าใจจง	ฮักลูก	
เมื่อนั้น	ลงจากห้องถึงช้าง	สั่งเจือง	๑๒๔๒
๐	หมักหมอนหน้าฮักลูก ทำเปื่องมาคอบเฮือน	โลมชวัญ เห็นหน้า	
ดูที่	มาดาแก้วใสสัน	จอมเกศ ภูเอย	
ลูกจัก	ห้วยย่านฟ้าใจแจ้ง	จากจริง ก่อนแล้ว	๑๒๔๓
๐	แม่ชุ่มช้อยชลเนตร โซมมีอนางค้อยเพื่อ	นองแดง เมื่อห้อง	
เขากี้	ณณญนย้ายแพนแดง ฝูงพวกพ้องชมพร้อม	เดียรดาษ พริ่าสงวน	๑๒๔๔
๐	ผ่อเห็น	นาคอง ฟันเขอ	
ฟังยิน	อากาศก้ามกรายท่ง หัวพลถึงปาดวน	ดงกว้าง	
เจ้ากี้	ยุงทองฮ้องเฮเสียง คืดฮุ่งห้องถึงไ้	สุนเดือน แม่เมือง	๑๒๔๕

◎	เลื่อนเลื่อนข้ามเขาขอบ ดีแก่มาลาผาย เล็งดูมาลาตัว คิดพี่เจ้าคิงค่อม	ดอยแดง กลิ้งเกียง เกาค้อ เต็มแซ ไซดอก ใคร่เห็น	๑๒๔๖	
◎	ฟังยिनนทสอกร้อง แข็งแข็งฝูงตาเวา ดีแก่สังคาเค้า สัตว์สิ่งข้างมีชู	หลายสิ่ง นานา ส่งเสียง สุนก้อง ขมलग โลมเพื่อน ชูคณา	๑๒๔๗	
◎	เมื่อนั้น มิ่งญะยะ	พันเดือนไม้เมินมุง แองคอนเขาลางาม เมื่อแหนถ้อยถึงศรี น้องจากบ้านแวนเข้า	เชียงเครีอ อยู่คอง คอยเจ้า สาโรช กูเนอ ชอบยาม ดีแล้ว	๑๒๔๘
◎	เมื่อนั้น	มันก์เฮวฮีบล้ำ สมสมฝูงบ่าวตาม คลับคลาเท้าเชียงหลวง ขึ้นสู่เจ้าคิงค่อม	พลันลวง เลยลา เต็มพร้อม เขาจอด ค้อยแหน	๑๒๔๙
◎	น้องท่าน ดั่งนั้น เหมือนที่	เถิงแค่सानทันท้อง เต็มว่าเล็งแลไต ฤจักเนื่องพลต้องสมคาม กระสันโศกฮ้อนสมเฮ้า	เมินเมือง ก็แล้ว หากเห็น ไกลเจ้า เฮวฮอด ได้นั้น พ้องคิน ก็แล้ว	๑๒๕๐
◎	เมื่อนั้น ฤจัก หลานท่าน	ง่อมทอดให้หิวสูง ฝืนคิงเมื่อฮอดตอง ขุนเพ็งพร้อมแองคอน เถิงท่งกว้างเขาข้าง	ฮอนฮอน เถิงป่า ได้ข้าม เขือฮีบ เมื่อเถิน อยู่คอง ว่าเนอ	๑๒๕๑
◎	เขื่อง เขือญะยะ	ขึ้นเล่าข้อแขกกล่าว ชะบองนางเม็งมิ่งเมือง เขือหลานให้มาเมือง เฮาก็ประดับแต่งพร้อม	โดยพลัน มัวหม่อม เฮวเฮ่ง จจริงเถิน งายถ้ำ อยู่คอง	๑๒๕๒

๑	เมื่อนั้น
เมื่อนั้น	<p> ขาแข้งม้าเฮวฮอด
ถวายคดีโดยตั้งคอง
คืดพอให้หาพวง
เฮาจักเข้าสั่งป่า </p>	<p> พลหลวง
คำเถ้า
พลส่วย
ทั้งง่อม ฟืดน </p>	๑๒๕๓
๑	เพิงที่
พรากพี	<p> ขากล่าวถ้อยแหนถึก
เผื่อจักตาพลไป
เมื่อไซ้สู่มงาม
หวายย่านฟ้าฮอยฮู้ </p>	<p> คำควร
ก่อนหลาน แควนหน้า
ง่อมสั่ง ควรแล้ว
ฮูปนาน ชำมดาบ </p>	๑๒๕๔
๑	ที่นั่น	<p> ญั่งญั่งเส้ชะค้อม
คอนคอนพลายแกวงกระดิง
พลเผื่อเท้าทวารเวียง
แพนช่อช้องลายลั่น </p>	<p> เถิงท่า เชียงเครือ
ตั้งก้อง
ระวังเครื่อง
ลวดเซา </p>	๑๒๕๕
๑		<p> เฟื่องเฟื่องซ่างซัดฮอด
ธรรม์ยาปูนอามกาน
บาไทท้าวผายเชิง
ค้ายเผ่าเชื้อฝูงหง้า </p>	<p> เสียงเกย
ออกอวน ฮับเจ้า
ยกย่าง
ยาลัว </p>	๑๒๕๖
๑		<p> เถิงที่หอดต่างกว้าง
เทพีมวลอยู่อน
ชมชมซำซลธิ
ยอยื่นนิ้วผันน้อง </p>	<p> โสงฮาซ มโนสมถ์
แวนหม่อม
แถท่ง
สู้สถาน </p>	๑๒๕๗
๑	บัดนี้	<p> ป้ากล่าวถ้อยทักท่าน
ปุ่นเสียงขานออกเมือง
แกวกวนกล้าเงินยาง
ตูจักเส้ชะค้อม </p>	<p> ทั้งเหงา
ทั้งหม่อม
ลุงออก เฮวพุ่น
ไปต้อง ช้อยแข็ง </p>	๑๒๕๘
๑	โดยเดิม
เมื่อนั้น	<p> น้องท่านฮ้อนหลายถ้าย
อันแองคอนเล่าถอง
ปุ่นดาตั้งเผื่อนควาย
ตูจักฝ้ายแผ่นฟ้า </p>	<p> หนักหนา
เถิงป่า
แควนฮีบ
ไปต้อง ต่อพล </p>	๑๒๕๙

◎	จົງວ່າ	ໃຫ້ຄົບຮ້າງຊົນສາບ ອຳໄພໂຕເຕືອດແດ ຊົນເພິ່ງໄວ້ບາຊາຣາຍູ ຜູ້ແຫ່ງເກົ່າຊານຂົ້ວ	ແສງຜານ ສມສ້ອນ ນບບາທ ຂອບຈຽງ	໑໒໑໐
◎		ພຣະບາທໃຫ້ອ້າຍຄວ່າງ ມັນກໍ່ດົງຄວາມເຊື່ອ ຕູ້ຈັກມວລຟລຊ້າມ ເຈົ້າສັ່ງປ່າປຸນຕັ້ງ	ຕາງຕນ ຊູ່ຄວາງ ຫຣາວຟ້າ ດງຟລງ ລ້ານໂຍຊົນ ແຕ່ງຕາງ	໑໒໑໑
◎	ສູ່ເຊີຍະ	ກລັບມີໂຮ່ຊ້າ ກອຍໃຈຈຽງຈອດຟລານ ຍວງແນນໃຫ້ສມສອງ ປຸນປລູກປ້ອງກອກແກ້ວ	ແພ້ເພື່ອນ ແກວແມນ ເຫຼືອປ້ອງ ເກື້ຍວກິ່ງ ກ່າຍລ່າ	໑໒໑໒
◎		ພຣທຸມເທພຜ້າແຜ່ງມິ່ງ ທ່າສວນສູງແຫ່ງທອງ ມຸກມາດຕັ້ງເວີຍງມຸຸນີ ລ້ອມຊູ່ຊັ້ນອຳໄພຊ້າຍ	ດາວດິງສ໌ ຊ່ອຍເດີນ ຕາງຕ້າຍ ອັດສອບ ໂຕ່ນຄລອນ	໑໒໑໓
◎	ຄ້ານີ່ສູ່ວ່າ	ການຂອບຊ້າຊັກສິບ ສອງໂກລກັນຕ່າງເນາ ເປັນທາງແທ້ອາສມຸຸນ ຈອມອຸ່ງຟ້າຟລິງແຈ້ງ	ສາມຊມ ກ່ອນແລ້ວ ນອນແລ້ງ ມີມາກ ຕີ່ມຸຸນ ລູກເນອ	໑໒໑໔
◎	ເມື່ອນັ້ນ	ເມື່ອນຳລ່ອນ້າວາງຫມາກ ດາປຸນໄທນາດອງ ໂຍຮາເຫື່ອນຊົນກວານ ປຣະດັບແຕ່ງທ້ອງໂສງອ້ານ	ຈບປານ ປ່າວລຸຸງ ເມືອງລ້ານ ຊ້າມຫາດ ອັມຊວາງ	໑໒໑໕
◎		ຈັດເພື່ອນພຣ້ອມອຳມາຕຸຸຍ ຝູງຈັກຄື່ອແພນທາງ ອຳໄພລອນໃຫ້ໄຜຊອມ ຊຸຸນຟີປ່າຊວຣອ້າງ	ເຕີມຕອມ ແທ້ຕາມ ຕີນຊ້າງ ດູເປລ່າ ໃຫ້ປຣະມາຸຸນ	໑໒໑໖

◎ เจ้าจ๊ก	ไปต่างท้าวทวนเบิก เทพีไกวแกว่งปาน คุณตุแพ่สิงญี	บาศรี ปูนถ้อย พรากรเพื่อน	
เฮาจ๊ก	อวนตีข้างชมเต้า	ต่าวคีน	๑๒๗๔
◎	ทุกซ์เกิดฮ้อนสมท้ว จ๊กค้อยฝืนคิงนอน เงินยางพุ่นอุณละโ เล็กทุ่มไต้ลุ่มฟ้า	พระกาโย แค่ดง ดอมข้า หยั่งใหญ่ เซียงล่าน ล่วงลุง	๑๒๗๕
◎	แกวกี่ผัดเก็บท้าว หวังเทคงขาดชู พงศาแททวนใจ พลัดพีเจ้าตีวสร้อย	ข้าใส่ แสนนา ชิงได้ จงฮ้อ วางไว ข้วไกล	๑๒๗๖
อันหนึ่ง เทื่อนี้	จ๊กไควรวานพ้อเชื้อ ญเฮาชมไซคไชย เขามหย่านเฮวกลัว คุณพีป้าธรรมอ้าง	ข้าข้ว แมนมัว เทม้าง กอยข้า แม่เมือง แต่เนอ	๑๒๗๗
◎	เจ้าแกว่งแล้วเมี่ยนอย่า วันเฮื่องลับลั่นลง อาวพายฮู้ป็นโตง ค้ายสิ่งข้ากินพร้อม	ปุ่นนาย แฝงเฝ้า ตั้งแพ่ง พ่องเมา	๑๒๗๘
◎	ชู่แห่งห้องหอสาช นางเม็งผายบรรเทา อาบันฮ้อนสมแด เจ้าจ๊กไปผาบด้าว	เฮียงแค ทุ่นทรวง บาท้าว ตานโศก จริงแล้ว แดนแย้ โยชนัผอม	๑๒๗๙
◎	ชั้นโลกล้าลุงซุ่ม เชิญหลานผายคิงตอม เลิงจ๊กอาลัยลั่น เข้าต่อข่างทานแญ้	เซ็งไกล สว่างกระสัน เอาเหล่า โฮยแสง เหลืองเหล่า บ่แสง ฮู้เต	๑๒๘๐
เหยียวท่าน			

◎	เปิงที่
เมื่อนั้น	ป่าวแล้วท้าวสูง
ชุมแพงอันนอกเมือง
หาญพายเข้าเซยหา
อ้ายคว่างขึ้นช่อมฮ้าน	ฮับชาน
เดินตั้น
เอื้อยมุง
แฝงฝ้าย อามกาน	๑๒๘๑
◎	สั่งว่า	ฟุงฟุงพร้อมสาวถ้าว
ปุนซังชวานาคอง
เมมาแคแล้วเลยมัว
ป้าท่านเข้าไยหลิน	หุมหัว
แกว่นงาน เถิงเถ้า
มาฟ่าง สันนี้
ญื้อยะสงวน	๑๒๘๒
◎	เมื่อนั้น
ผั้นแซน
ตู่จัก	อ้ายคว่างได้ใจเฮ่ง
เอาอามกานเกิบกวน
กือพลข้ามดงหลวง
ออย่าเพียงเว้าจัวเถ้า	แสงมือ
กินเหล้า
แซลั่ง สูตาย
ตื่นชวาน แต่เนอ	๑๒๘๓
◎	ไผจัก
ฮู้ว่า
คิดที่	ญั่งญั่งหน้าง่อมม่วน
ทวนความผวนตอบอาว
เฮามัวฮ้อนฮมกระสัน
ฝ้ายย่านฟ้าคือคู่	พลอยหัว
แควนฮ้าย
ให้สว่าง จริงแล้ว
เดือนดำ	๑๒๘๔
◎	พอที่
ลอนว่า	บ่ส่องฮู้ตัดฮ้าง
เวรเวียนเถิงก่อกรรม
ตูหลานสร้างเซียงหลัง
คือคู่หม้ายสองฮ้าง	สงสาร ได้แล้ว
การฮ้าย
ถามข่าว
เก็งกัน	๑๒๘๕
◎	ฤจัก	เจ้ากล่าวแล้วอวฮีบ
มีตั้งศรีไสสันผ่อตู
ถางทางเว้นสงสาร
หยับเคียนค้ายดูเบื่อง	ฮับชาน
ดีฮ้าย
ในโลก ได้นั้น
บ่เสถียร	๑๒๘๖
◎	อันบ่
อันจัก
คือคู่	ประกอบแท้มีลูก
เวรจรแจกเจียน
หมายเหมือนหมั้นเป็นสาร
น้ำหมอกค้างยังย้อย	หญิงชาย ก็ดี
จำฮ้าง
ในราช ฤได้
ยอดตอง	๑๒๘๗

◎	มัดแมงเมียนม้วยขาด เดิมคงไทท่านเฮา เป็นกระบวนเบื่องุสหาณ	ผงกะจวน แสงอ้าง เขาช่าว มานัน	
น้องท่าน	ฝ้ายแผ่นล้านลาเจ้า	จ้งจ่า	๑๒๙๙
◎	เมียนกล่าวแล้วไซขอบ คงคำเสถียรอยู่เหยา ดาวใสซ่ายจันทร์ทรง	ชานอว เหยี่ยวฮ้าย เฮืองฮุ่ง	
จักค้อย เมื่อนั้น	พลพวกพ้องทั้งค้าย	มีเมา	๑๒๙๙
◎	ให้ฮีบเหล่าทุกหมู่ เดินชวเฮาแต่่งดี ความพลายห่างประโคนคำ	ขุนนาย ดาถ้ำ เคียนคาด	
เจ้าก็	ชอกกล่าวให้พ้องมทั้งป่า	ฮุ่งใจ	๑๒๙๐
◎	ท้าวคว่างฮู้พาดถ้อย คำใดตูไคร่หุ่ม หลานก็คลาเมืองแท้	ถามออก คำเนื่อง เห็นเผียน ทวนพล เหวฮอด	
วันนี้	เคื่องจักเมียนสั่งให้ เลยแล้ว	ลวดไป ก็ฤ	๑๒๙๑
◎	เมื่อนั้น ดั่งนั้น ฮู้ว่า เพิงที่	ปักชาน ท้าวเซียง ซอมซี้ ฮามเมือง เมื่อเพื่อน ก็หากเฮือน ซ่ามแล้ว	๑๒๙๒
◎	เมื่อนั้น	จัดปาว โยธา นอกไน เลียนล้อม เหล่าใหญ่	
ชอบที่	อ้ายคว่างฮู้เจื่อนแจ้ง ปุ่นกันวังแพนเนื่อง สองนายตั้งปานโตง วอนที่ผู้คิงค้อม	ค้อยเอา	๑๒๙๓
◎	ป่าท่านเจ้าล้านมาศ ปุ่นเพาเมื่อหอสูง ภูธรท้าวเฮ็งโย สองพร้าพร้อมเอาได้	นางเม็ง แต่่งดี ดาไว้ ขอแพ่ง ด่วนวาง	๑๒๙๔

- ๑) ทุกแห่งเทียนฝูงเล็ก
ธรรม์ย่านางมิ่งเมือง
คะนิงใจแจ้งจงหาญ
มवलพรากเหล่าเชิญน้อง
ลาลง
เป็นเหน้า
ฮักมาก
สู่สถาน ๑๒๙๕
- ๑) อันหนึ่ง
ลอนว่า
เมื่อนั้น
ลำบากตั้งไกลพี
คำแคนพานพาดตน
เชิญหลานข้าสุรา
เจ้าสั่งป่าคำฝ้ายน
มาตา ท่านพุน
คือเสี้ยน
ทั้งฝั่ง ก็ตาย
คู่ครอง ๑๒๙๖
- ๑) ลอนว่า
ตั้งนั้น
เพิงที่
ฮู้ว่า
ฟุงหอกต้องล้านตัว
ตนหลานคือหล่มทะเล
วางศรีแก้วแพงเมือง
เจ้าจักไปอยู่แล้ง
เต็มแสง บ่ฮู้
กลางแก้ง
เมื่อเพื่อน จริงแล้ว
ดูเบื่อง บ่ควร ๑๒๙๗
- ๑) พอที่
เมื่อนั้น
หลานเล่าได้ผาบท้าว
ชั้นค้อยมवलไมตรี
เฮ็งญาฮู้ใจเจียน
เฮื่อนยีนนี้ผันป่า
โดยตั้ง ปรารธนา
อยู่คอง คงถ้ำ
จาอ่อน
ค้อยวาง ๑๒๙๘
- ๑) เมื่อนั้น
สองชอกใช้เซื่องแต่ง
นางเม็งมัวฮ้าคาญ
ชมชมมน้ำชลธิ
เจ้าจากห้องผันจ้อม
เทียนยวง
คะนิงช้อง
นองเนตร
บ่วาง ๑๒๙๙
- ๑) ฟุงฟุงเซื่องยวงยีน
เถิงเตินชวางแทนคำ
สมสมซ้าปุนเพา
สองพรว้าพร้อมกินแล้ว
เทียนยาม
คุณแก้ว
ระดับภษาษน์
เลิกพา ๑๓๐๐
- ๑) โสมสะอาดขึ้นเมื่อเสื่อ
บาคราญผันแนบนาง
ล่ำล่ำเบื่องแซนกลม
หน้าต่อหน้าเผื่อผัน
สถานเพียง
ในผ้า
เกากอด
ฝากเสนห์ ๑๓๐๑

<p>◎ แม้งหนึ่ง ดีแก่</p>	<p>นิ้วสอดเลื้อยวายฮวาด ผลควรถนอมข้างเขย พอยามค่ำเฮียงสอง เดือนถ้วนขึ้นดาวซ้าย</p>	<p>ฮสกะจวน ซอนเปื่อง นิทเน่ง ไกขัน</p>	<p>๑๓๐๒</p>
<p>◎ เมื่อนั้น</p>	<p>ลมเป่งพร้าวเหมือยหยาด แกวแกวเสียงไกขัน เฮียงโฌแก้วสองศรี คิดคั่งข้องสมฮ้อน</p>	<p>หยอยเย็น ชานก้อง พร้อมตื่น ท้าวทรวง</p>	<p>๑๓๐๓</p>
<p>◎</p>	<p>ฮั้นฮั้นข้างควาญอาบ บาก็ยวงคำควร ตุ๊กเฮียงพลายเข้า ไกลพิ่เพียงดินฟ้า</p>	<p>วังเพียง กล่าวนาง นงหน้า ฮามเมือง นอนเถื่อน ต่างหลิม</p>	<p>๑๓๐๔</p>
<p>◎ ว่าบ อันนี้</p>	<p>แหนเงื่อนไว้แวนถี่ กลัวกอยลิมเล่าเลย นิยายชั้นฮามนาง ฝ้ายแผ่นล้านสองเจ้า</p>	<p>แถมคดี เดินตัน ม้วยมอด จวบมาร</p>	<p>๑๓๐๕</p>
<p>◎ อย่าว่า</p>	<p>ใจจอดเพียงกายภาค เสียดึงแพงเพื่อโจร นักเขียนฮู้ฝูงครู น้องกำพร้าวหมายฮ้าย</p>	<p>โจโร จงข้า ไขข่าว เลิงแล้ว ฮ้อฮา พิ่เอย</p>	<p>๑๓๐๖</p>
<p>◎ ชื่อว่า เทพา พอที่ ชั้นจักเอาพี</p>	<p>ลุลาภได้นงถ่าว ทั้งอินทร์พรหมช้อยชู บุญมีขำมรณพาน เจ้าหมื่นม้าวเมื่อสร้าง</p>	<p>สองศรี ดั่งนั้น แมนม้าง ท้าวกว่า ก็ดี เพื่อนอวน</p>	<p>๑๓๐๗</p>
<p>◎ เมื่อนั้น พอที่ ลอนว่า</p>	<p>ง่อมม่วนตันแซชอบ วิญญาณยังเกลียดกลัว ฝูงโผยพร้อมโจรมาร นับเลือกได้โดยล้าน</p>	<p>ชมชาน กอยหย้าน เพิงผะมาต จริงแล้ว ท้อละคน นั้นตาย</p>	<p>๑๓๐๘</p>

◎ พี้จัก
ขอตน	พิพากษ์แก้วเดิมก่อน
ตายตามผัวเพื่ออินทร์
สื่อเกียรติ์ทำธรณี
ท้าวที่เหง้าทรงหย้อง	อุปมา
ลองท้าว
พื้นโลก
อยู่ฟัง	๑๓๐๙
◎
ตู่จัก
อันว่า
ลอนท้อ	บโศกฮ้อนฮมสิ่ง
จำโดยเดิมตั้งอวน
คองมัวแท้ญาไกล
เข้าต่อช่างทานแญ้	การกลัว
เอาอ้าง
ภายที่
เที่ยวผั้น	๑๓๑๐
◎ ผ่อดู
เมื่อนั้น	วันเฮื้อขึ้นเฮื่องสูง
สองคราญคลาออกมา
สาวสนมใช้คนที่
พลพวกพ้องดาแล้ว	สากล ฟันเขอ
เกยกว้าง
อบอาบ
ชูชุน	๑๓๑๑